Poste Restante

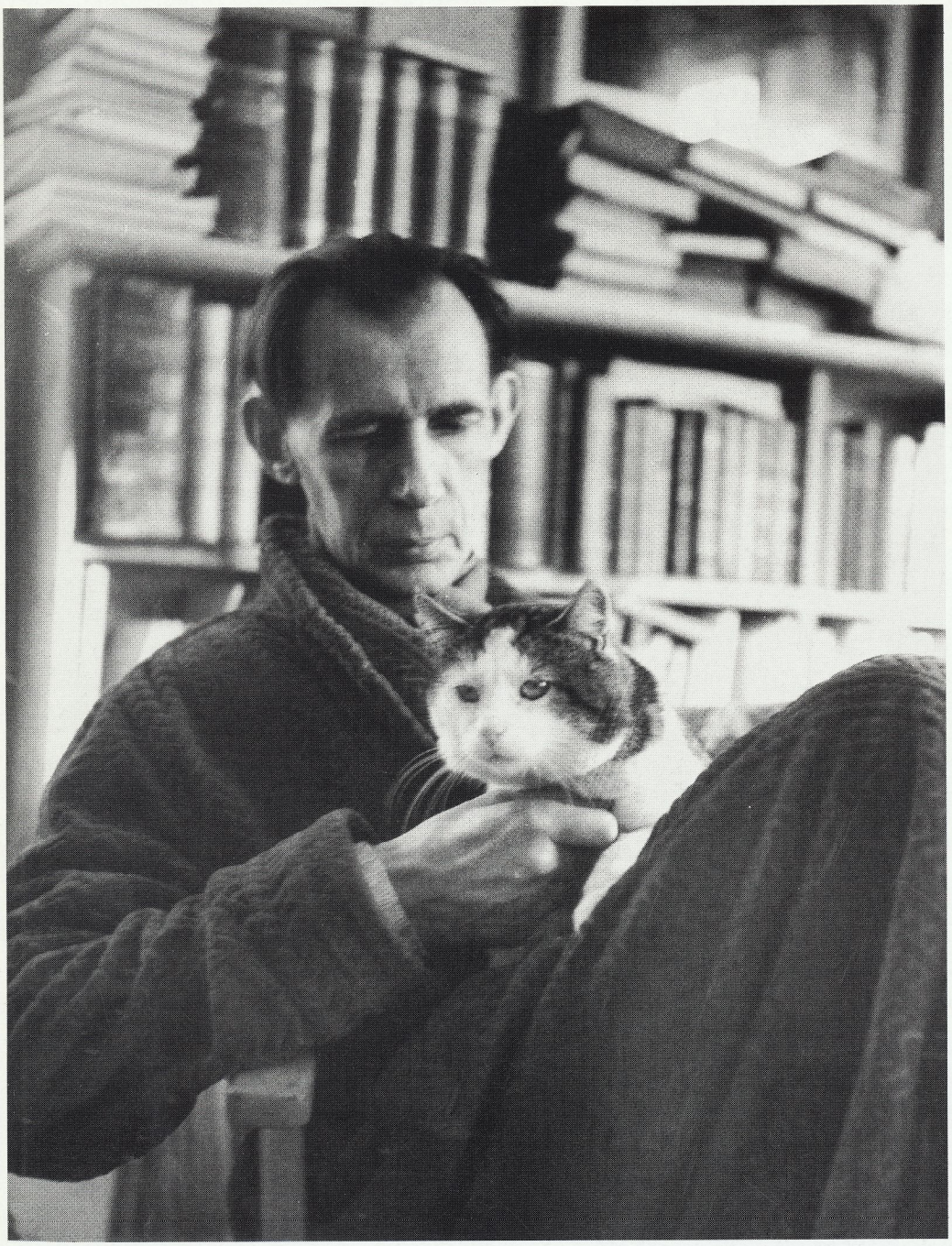

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 2 2001

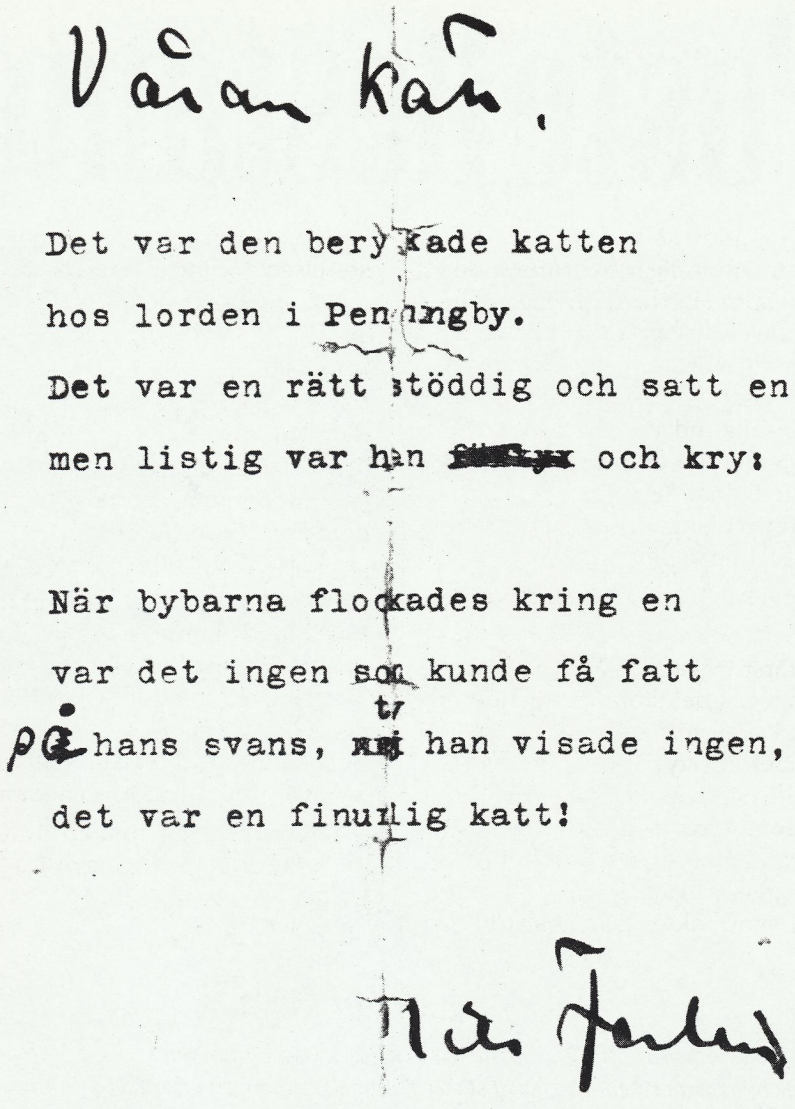

Vår katt.

Det var den berykade katten
hos lorden i Penningby.
Det var en rätt stöddig och satt en
men listig var han [illegible] och kry:

När bybarna flockades kring en
var det ingen som kunde få fatt
på hans svans, han visade ingen,
det var en finurlig katt!

Nils Ferlin

Dikten ovan, skriven i mitten av 40-talet, återfinns inte i någon av Nils Ferlins diktsamlingar. Hjalmar Almstedt – paret Ferlins alltiallo från att de 1944 slog sig ned i Länna socken i Roslagen, först med postadressen Penningby – fick den i original av Nils. Den handlar om parets manxkatt Pelle-Jöns, och publicerades för första gången i Norrtelje Tidning 1982 då kulturredaktören Esse Jansson intervjuat Hjalmar om hans minnen av Nils och Henny Ferlin. En delvis omarbetad version av intervjun återfinns på sidorna 20, 21, 22 och 23.
Dikten har sedermera tonsatts av kompositören och trubaduren Ove Engström under titeln "Katten i Penningby" och finns med på hans Ferlin-CD "I Nils Ferlins gränd".

På omslagsbilden ses Nils Ferlin med Pelle-Jöns i knäet i sitt ägandes hus Norrboda i Länna i början av 50-talet. Foto: Sören Larsson.

MINNES-EXTRA. Detta nummer av Poste Restante innehåller fler sidor en vanligt. Detta med anledning av att det den 21 oktober 2001 är 40 år sedan Nils Ferlin gick bort.

Med varma hälsningar från redaktören ESSE JANSSON

Ordföranden har ordet:

Kära Ferlin-vänner!

För några månader sedan ringde Olof Ögren och presenterade sig som ordförande i Nils Ferlin-sällskapet. Han hade en fråga. Ville jag bli ordförande i sällskapet? Jag blir sällan överraskad, men jag måste erkänna att jag blev det då. Mycket. Visserligen hade jag läst Ferlin liksom nästan alla andra och visst hade jag också fascinerats av hans diktning och av det mångfasetterade liv han levt. Men ordförande? Det måste finns många andra, bättre lämpade och mer kvalificerade.

Efter en viss tvekan blev jag till slut övertalad av Olof.

Låt mig då först tacka Nils Ferlin-sällskapets medlemmar för det stora förtroende ni visat mig och jag skall göra mitt bästa tillsammans med vännerna i styrelsen att verka för föreningens syfte när det gäller att sprida fördjupad kunskap om mannen och hans verk. Det är en verksamhet vi alla kan bidra till och jag vill här och nu uppmana till en öppen dialog. Kom med synpunkter och förslag, inte bara vid årsmötena. Ring eller skriv till oss i styrelsen. Vi finns i telefonkatalogen.

Jag vill också använda det här tillfället för att tacka Olof Ögren för hans mångåriga gärning som vice ordförande och sedermera ordförande. Det är en insats som präglats av ett djupt intresse för Nils Ferlin som människa och författare, inlevelse i hans verk, humor och generositet som tagit sig många uttryck genom åren. Stort tack Olof.

Med risk för att använda en sliten kliché var Nils Ferlin en av våra verkligt folkkära författare bland namn som Dan Andersson och Gustaf Fröding. Enkelheten, koncentrationen, blottläggandet av det väsentliga, geniala liknelser och drastiska bilder, galghumor och musikalitet. Allt gjorde honom levande, angelägen och älskad av generationer.

Som en blygsam hyllning inför 40-årsdagen av Nils Ferlins bortgång vill jag bidra med en av mina egna dikter:

Dina händer om kvällen

natten tar på sig sina vita handskar och går ut i skymningen
där björkarna reser sitt svarta staket runtom kvällen och i dunklet
blänker konvaljerna i droppar av kvarglömt ljus och trasten
trär sin tråd i ensamhetens bleka nål över starrens grå vadmalsprocession
och smultronhultens kvällsskuggor reser sig i grindhålens laviga tomrum
där gransusningen stiger och faller i dovgröna lietag och medan kvällen
faller sönder i blekblå rök stänger dina händer ute dagens oro

JAN MÅRTENSON

Nils Ferlin i tysk översättning

"Im Labyrinth des Lebens" är titeln på en tysk Ferlin-antologi som är under utarbetande. Boken kommer att utges av Anacreon-Verlag i München.

Antologin beräknas omfatta omkring 120 dikter. För översättningarna svarar Ursula Menn-Utshick och Klaus Rüdiger Utschick.

Jan Mårtenson – ny ordförande i Ferlin-sällskapet

ESSE JANSSON

Nils Ferlin-sällskapets nye ordförande, Jan Mårtenson, ambassadör och författare, är inte enbart en litterär tungviktare med över 40 böcker bakom sig – han har under sitt yrkesverksamma liv haft världen som arbetsfält, bland annat som attaché vid UD, undergeneralskreterare i FN samt generaldirektör och chef för FN:s Europahögkvarter i Genéve Han har vidare varit chef för kungens kansli, ambassadör och är numera introduktör för främmande sändebud.

Jan Mårtenson föddes i Uppsala 1933 och har delvis vuxit upp på en herrgård i Närke. Hans barndom innebar dock många förflyttningar till olika orter i landet, fadern var nämligen officer. Men att här närmare beskriva allt som denne flitige man ägnat sig åt tillåter inte utrymmet. En rekommendation är att ta del av hans synnerligen läsvärda memoarer med titeln "Att kyssa ett träd", utgiven förra året på Wahlström & Widstrands förlag.

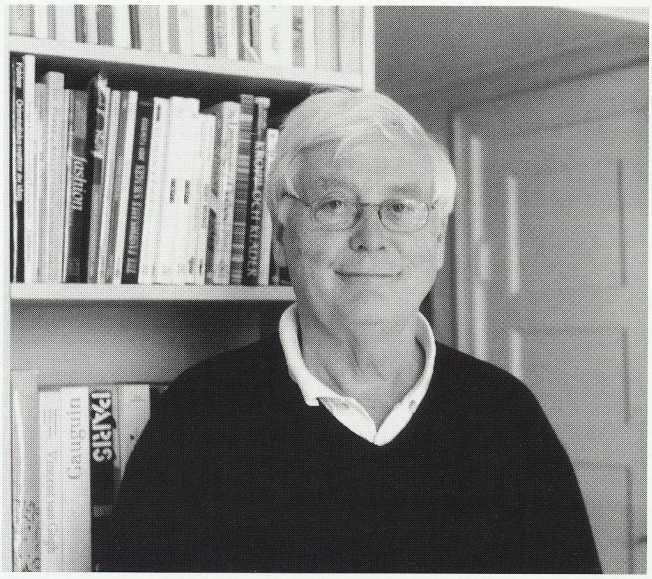

Jan Mårtenson, ny ordförande i Nils Ferlin-sällskapet.
Foto: ESSE JANSSON

Debuterade som diktare

Förutom alla sina tunga uppdrag har alltså Jan Mårtenson hunnit med att skriva ett stort antal böcker, däribland drygt 30 detektivro-

Till minnet av Nils Ferlins bortgång för 40 år sedan framförs programmet

"Ferlins tankar om liv och död"

tolkade i ord och ton av vissångaren

ROLF MÅRTH

i KLARA KYRKA i Stockholm

lördagen den 20 oktober kl 13.00.

Arrangörer: Nils Ferlin-sällskapet och Stockholms Domkyrkoförsamling FRI ENTRÉ

Programmet framförs även i

LÄNNA KYRKA i Roslagen

söndagen den 21 oktober kl 15.00

Arrangörer: Länna Församling och Norrtelje Tidning FRI ENTRÉ

(Se information om programmet på sidan 10 i detta nummer av Poste Restante)

Välkomstvisa

Tillägnad Ferlinsällskapets nye ordförande Jan Mårtenson och framförd av Ove Engström vid sällskapets styrelsemöte hos förre ordföranden Olof Ögren den 20 augusti anno 2001.

Text: *Ove Engström* – Musik: *Tor Bergner* (Gammal visa)

En skål i bröder, tillika systrar,
som här församlats i denna sal.
Vi är nyfikna, vi kan bekänna,
på resultatet av vårens val.

Då fick vi veta att vi begåvats
med en ny ordförande, vårt mål
och nu ikväll är han mitt ibland oss
vi höjer glaset och säger skål.

Vår broder Jan som har vandrat vida
var nu välkommen till diktens bord.
Vi vilsna får ska ej längre lida,
ty vi har funnit vår lapp, vårt ord.

Vi vilsna får har nu fått en herde
som oss ska leda mot nya mål.
Så varmt välkommen, låt nektarn flöda,
vi höjer glaset och säger skål!

maner, men även lyrik och kulturhistoria. Han debuterade för övrigt 1970 med en diktsamling med titeln "32 om kärlek" som utgavs på Bonniers.

– Jag skrev poesi redan när jag gick i skolan och även senare i gymnasiet, berättar Jan Mårtenson när vi träffas en septemberdag i hans våning i Stockholm, och avslöjar att han fortfarande skriver poesi även om det hittills inte har blivit någon ny diktsamling.

– Jag har ett behov av att formulera mig. Beträffande mina detektivromaner så tycker jag att de är roliga att skriva. Deckarformen är egentligen en förevändning för att få skriva om vad som roar mig. Jag har skapat en egen nisch, en annan genre än vanliga deckare, och där finns mer rödvin än blod. I mina böcker för jag en avspänd och älskvärd dialog med läsaren, säger han.

Mötte Nils Ferlin i skolan

När vårt samtal kommer in på Nils Ferlin, och Jan Mårtensons känsla för den skald vars personlitterära sällskap han nu blivit ordförande för, berättar han att honom mötte han redan i skolan. Där tog man upp de stora skaldernas verk på den tiden.

– Dan Andersson, Gustaf Fröding och Nils Ferlin tillhör på något sätt samma kategori. Det har med sångbarheten av deras dikter att göra, på så sätt bevaras de i folksjälen på ett helt annat sätt, säger han.

För Jan Mårtenson har Nils Ferlin alltid funnits med som en referens.

– Han skar skärvor, bilder ur verkligheten som han filade ned till epigram. Man skulle kunna säga att han var en filigramkonstnär.

Vill förmedla poesin till de unga

När det gäller Nils Ferlin-sällskapet vill Jan Mårtenson att medlemmarna hör av sig med ideer till styrelsen om sällskapets verksamhet. En viktig uppgift anser han vara att förmedla Ferlins poesi till dagens unga.

– Kanske ska vi arrangera en föreläsningsturné för att nå den yngre publiken, föreslår han.

En sak är säker. Nils Ferlin-sällskapet har i Jan Mårtenson fått en ordförande som både är lyriker och administratör och med en erfarenhet som står utöver det vanliga. Men också en man med en stor portion humor.

– Livet är alldeles för kort för att man inte ska ta vara på det man tycker är roligt, säger han.

Vi hälsar vår nye ordförande, Jan Mårtenson, varmt och hjärtligt välkommen i vårt sällskap!

Gunnar Harding tar priset

JENNY WESTERSTRÖM

Han får priset till åminnelse av Nils Ferlin därför att han är en central diktare, även om han kanske har han närmare till Guillaume Apollinaire än till Nils Ferlin. Men var inte för säker.

Gunnar Harding är på ett helt annat sätt än vår magre poet produktiv och mångsidig. Vad han har hunnit med! säger man sig när man skaffat sig en liten överblick. Man häpnar över att mannen inte varit med längre än från 1940. Hans gärning har också innefattat många olika sysslor. Harding var en av Stig Carlsons efterföljare i Folket i Bilds Lyrikklubb (1971–74). Han har under många år varit en flitig kritiker, alltsedan starten i *Expressen* 1970. Under många år och fram till helt nyligen var han en av redaktörerna i *Artes*.

Översättare har han också varit och kanske flitigare än någon annan. Till detta kan man också koppla en verksamhet som introduktör och presentatör. Spännvidden vad gäller epoker, språkområden och individualiteter är frapperande. Det handlar om klassiska romantiker som Shelley, Byron och Keats, om franskt avantgarde som Apollinaire, Blaise Cendrars och Max Jacob, om vrålande futurister med Majakovskij i täten, om amerikanska beatniks som Lawrence Ferlinghetti och Allen Ginsberg, om tänkbara nobelpristagare som John Ashberry. Och i anslutning till detta har Harding på egen hand eller tillsammans med andra skapat något av en egen genre där han levandegjort en konstnärlig miljö på ett sätt så att man känt sig som medlevande: *Den vrålande parnassen: den ryska futurismen* (1976), *O, Paris: Apollinaire och hans epok i poesi, bild och dokument* (1978), *Är vi långt från Montmartre* (1995).

Men detta är inte nog! Harding har också arbetat åt andra hållet och medverkat till en volym som *Modern Swedish Poetry in translation* (1979). Hans egen poesi översattes förresten tidigt till engelska, bland annat i *The killed Sitting Bull and other poems* (1973).

Interart är en av de företeelser som forskarna i litteratur-, konst- och musikvetenskap flitigt sysslar med – så inte minst hos oss i Lund – och vi får vara glada över att det finns poeter som Harding som på ett så självklart sätt spänner över de olika konstarterna. Intresset för måleri går långt tillbaka och tog sig uttryck i att han redan i slutet av 1950-talet gick i målarskola. Det har sedan satt spår i hans ordkonst men också i samarbete med bildkonstnärer, inte minst Olle Kåks: *Bilddikt* (1978).

Men musiken betydde ännu mera, och den musik Gunnar Harding växte upp med var skoljazzen i Stockholm. Som femtonåring slog han sig ner vid trummorna, och det skulle i sinom tid föra honom in i ett samarbete kring jazz och poesi, vilket slutligen skulle dokumenteras på skiva, *Gunnar Harding och Sumpen Swingsters* (1982). Bix Beiderbecke, den legendariske vite trumpetaren, spelade, som Bo Everling berättat om i sin avhandling, en avgörande roll:

när alla somnat i huset gick jag ned
i vardagsrummet och spelade
Davenport Blues med Bix Beiderbecke
på brorsans grammfon

den plattan var inspelad den 16.1. 1925
på järnvägsstationen i Davenport
just när tåget gick förbi. det var
en 78-varvsplatta (Decca) med ett hack
mitt i trumpetsolot och Beethovens huvud
i guld på etiketten

jag vet ingenting om Davenport, Iowa
utom att Bix var född där. i morgon
kommer jag att hoppa på Greyhoundsbussen
och resa dit. det kommer att sitta
en hel sektion av snoriga bassaxofonister
bakom mig. underliga saker kommer att hända
men jag kommer aldrig att berätta om dem

Det Harding inte visste om Davenport, Iowa, tog han reda på, bland annat under en vistelse i USA. Och så småningom skulle intresset för jazzen också komma till uttryck i ett bidrag till jazzens historia, *Kreol. Bland voodookvinnor, pianoprofessorer, trumpetkungar och bluesdrottningar i Den Nya Världen* (1991).

Puh, säger man och har ändå bara antytt lite

av livsgärningens ytterdrag. Trots all sin mustiga brokighet har hans produktion ändå i hög grad kretsat kring lyriken. Poet har han varit innerst inne även när han inte skrivit poesi.

Som poet har Gunnar Harding också varit mycket produktiv, och om han dröjde med en egen samling till 1967 – han var dessförinnan med i flera samlingsvolymer – hade han snart en hel bunt att visa fram. Med titlar lika pregnanta som diktarens apparition placerade de honom på parnassen: *Lokomotivet som frös fast* (1967), *Den svenske cyklistens sång (1968), Blommor till James Dean* (1969), *Guillaume Apollinaires fantastiska liv* (1971, utgiven på engelska året innan), *Skallgång* (1972). Redan 1974 var det dags för en första urvalsvolym: *Poesi 1967–1973.*

Harding hamnade liksom alla andra som amerikaniserats av jazz och annat i ett vägval. Han fick välja sitt Amerika, och han var alls inte aningslös. Tidsmärkena är tydliga i *Örnen har landat* som på en gång belyser landningen på månen och det misslyckade attentatet mot Hitler 1944. Men man upptäcker också de personliga dragen – samtidigt som man hoppas att man gör rättvisa åt typografin:

jag skulle vilja
kliva ur den här dikten
och kyssa dig på mun
men jag sitter fast. det känns ändå
naturligt
som om
vi var på väg någonstans

Det slutar med ett självporträtt där titeln börjar: "Jag beslutar mig för att ta upp kampen mot Bonniers Litterära Magasin; jublande över att alla bussar kommer för sent". Ja, Gunnar Harding hann inte bara skapa sig en egen profil utan bidrog också starkt till att ge en hel generation av poeter råg i ryggen när det gällde att vara sig själva.

Produktiviteten har det inte heller i fortsättningen varit något fel på och inte på profileringen heller, trots att Harding nästan satt i system att gå in i olika världar och personligheter. Rolldikten var länge hans mest givna subgenre. Spännvidden i den värld han gav röst åt var fantasieggande stor. Sällan blev det tydligare än i hans två böcker från 1977, *Luffaren Svarta hästen och det hemska rånmordet i Leksand* och *Starnberger See: ur den sinnessjuke bayerske konungen Ludwig II:s dröm och verklighet.*

Metaforiken har också varit lika självklar som musikaliteten, och någon misstro mot språket har han inte haft.

Fjärilar fladdrar genom lönnarna
som brusar mjukt som de stora
bilarna ute på motorvägen
hypnotiseras av blått elektriskt ljus
från insektsfångaren
där myggen knastrar till döds
medan Skylab dras mot samma
förbrännande ljus
som jag mot en ny kärlek utan hopp
och störtar genom stratosfären.

1980-talet blev mera personligt. Det var som om det biografiska intresset nu mera direkt koncentrerades till den egna personen. *Tillbaka till dig* (1980) kunde också ha hetat "Tillbaka till mig" och var mera centrallyrisk än tidigare. *Gasljus* (1983) kom att innehålla förklarande dikter som "Blodförgiftning" med dess minnen av en febrig sejour på sjukhus och "Landskap med störtande flygplan" påminde om uppväxten i närheten av Bromma flygfält: "Vingarna vertikalt i luften, en kastad kniv skär ett skrik genom Ulvsundavägens lindar".

Under 1990-talet ansåg man Gunnar Harding vara en lika central diktare. *Överallt där vinden finns* hette det nya urvalet från 1993, men det formar sig ingalunda till något bokslut. 1995 följde *Stora scenen.*

Det nya årtiondet, det nya århundradet och det nya årtusendet har också fått sitt. 2001 finns det nämligen också en diktsamling av Gunnar Hardings hand, *Salongsstycken kring Dante Gabriel Rossetti,* där han åt oss upptäcker en ny krets av ord- och bildkonstnärer, prerafaeliterna, och han får dem att intressera oss även om han undviker att göra dem till hjältar. Han förenar här de enda två motiv som i längden skapar poesi, nämligen kärleken och döden. "I dödsriket" heter dikten och det är en dikt som man återvänder till:

Om nätterna kom hon tillbaka till honom.
Livet i dödsriket var så trist.
Hon ledsagade honom genom de dödas städer.
Människorna där var klädda i praktfulla dräkter
och hälsade honom som var han redan en av dem.
Han sov till långt fram på eftermiddagen
då han vaknade med tårar i skägget.

Han åt sin frukost vid middagstid.
Först i skymningen gick han ut på gatorna.
Människorna där var mer skugglika
än dem han mött i de dödas städer.
Och hon gick åter vid hans sida.
Han frågade: Vilka plågas här?
Hon svarade: De som inte
älskade varandra tillräckligt.
Han frågade: Är det en synd?
Hon svarade: det är grund för evig plåga.

En annan natt, en annan fråga:
Och de som älskade varandra för mycket?
Han såg en öde stad med tomma gator.

Ja, det är uppenbart att vi med lugn kan säga oss prisa en fortsatt aktiv poet. Han kanske också har en replik att komma med till den Nils Ferlin som oftast är mera upptagen av döden än av kärleken.

Utan att göra det till en huvudsak skulle man kunna hitta förbindande länkar till Nils Ferlin. Liksom Ferlin ser Gunnar Harding "människan under förlustens synvinkel." Musiken är viktig för dem båda, civilkuraget likaså.

När mötte han Nils Ferlin? Ja, det får han själv berätta om. Men han skulle kunna ha mött honom tidigare än han själv kan minnas. Född i Sundsvall 1940 kom Gunnar Harding snart att bo i Stockholm. Där kom han att tillbringa större delen av sin barndom på Beckomberga. Fadern Gösta Harding var nämligen överläkare där och han har dessutom sagt kloka ting om sjuka diktare. Nils Ferlin var som bekant en av patienterna och i journalerna från Beckomberga framtonar han som en mycket speciell person. Ferlin tyckte mycket om barn. Kanske har han under en av sina viloperioder på Beckomberga klappat överläkarens son på huvudet och invigt honom som poet.

Även om detta möjliga möte bara är en önskedröm så tror vi att Ferlin skulle glatt sig och välkomnat Gunnar Harding i raden av utmärkta svenska diktare som belönats med Nils Ferlins pris.

Tonsättningar av Finnskogspoeter

Carl Emil Englund
Nils Parling
Olle Svensson
Nils David Svensson
samt **Tor Englund**

Pukslagaren och kompositören från Göteborgs-Operans orkester, Björn Bang, presenterar här ett knippe nya melodier med barkspadad prägel av ljus och mörker.
Titeln är "VISOR I FRACK" med tanke på Bangs yrke som professionell musiker.

Intresserade ombedes vänligen att sätta in kr 150:– (inkl. porto) på postgirokonto 646 41 69-9

Telefon 031-43 18 11
bjorn.bang@swipnet.se

Jeja Sundström, Trubadurpristagare 2001

Artistisk mångsysslare med vissjäl

OVE ENGSTRÖM

– Hm... Jeja från Storuman bor numera i Enskede...då behövs inget riktnummer...

Hallå?

– Ja, det är Jeja?!

– Jeja Sundström?

– Ja, det är det!

– Hej! Detta är Ove Engström som ringer och vill gratulera dig till Ferlin-sällskapets Trubadurpris år 2001!

– Va...va...va.. vad säjer du?. Är det SANT?

– Jo! Och motiveringen är: "Nils Ferlin-sällskapet har beslutat tilldela Jeja Sundström 2001 års Trubadurpris för att hon trots alla gästspel i olika TV-program som underhållare genom åren städes haft Visan och Poesin närmast hjärtat".

– Jag tror jag måste sätta mig ner. När man tänker på tidigare pristagare – vilken ära!

– Jeja, jag vet ju att Du själv ser dig som vistolkare i första hand, oavsett alla artistiska sidospång, och att du omhuldar den litterära visan – men hur är ditt personliga förhållande till Ferlin?

– Nils Ferlin...som jag gråtit med, skrattat med och rörts av ända sen barnsben. Min far sjöng ofta hans visor på sängkanten. Och i vardagslag citerar jag ofta Ferlin för mig själv, det verkar som det finns en "Ferlinare" för varje situation.

– Ja, jag håller med dig. Men nu måste du berätta lite om hur du började.

– Jag kommer ju som du vet från Storuman. I Stockholm arbetade jag på telegrafen men hade börjat småsjunga visor här och där. Mitt första större framträdande var i Frukostklubben, hos Sigge Fürst, 1962. Året därpå vann jag två gånger i Kungsträdgården, i amatörtävlingen Flugan, som anordnades av någon veckotidning. Men det var först 1965 som det började röra på sig genom att Cornelis Vreeswijk anmodade sitt grammofonbolag att lyssna på en ung dam från Lappland. Därigenom fick jag göra min första grammofoninspelning som hette "Ulf Peder Olrog på Jejas sätt" och den skivan innehöll förstås *Violen från Flen*, som sen dess alltid följt mig.

Jeja Sundström

– Du var också, vet jag, en av de många trubadurer som på legendariska vispråmen Storken startade 60-talets visvåg. Och sen kom Du med i visgruppen Visor & Bockfot.

– Ja, det var 1969, på Folkparksforum, som Stefan Demert, Sid Jansson, Björn Ståbi och jag bildade den gruppen och efter vår första folkparksturné 1970 så slutade jag att telegrafera...

– Och det antar jag att du aldrig ångrat. Ty sysselsättning inom det sångliga gebitet har du inte precis saknat. 16 skivalbum, mängder med turnéer för Riksteatern, folkparkerna och radioprogram, bland annat "Det ska vi fira", har du gjort, samt radio-serier som "Folknöjet", "Visan vi inte minns", samt otaliga TV-program, framförallt succén "Gäster med gester".

– Och för cirka tio år sen blev det också teater med farsen "Far och Flyg" hos Tjadden Hällström i Norrköping, "Spanska flugan" på Intiman i Stockholm och just nu är jag aktuell med "Londonligan" i regi av Bernt Callenbo.

– Du lär ha sjungit jazz också?

– Jag har sjungit med flera jazzband, bland annat med Ben Webster i Oslo, på 60-talet.

– Och med förra årets Trubadurpristagare, Stefan Demert!

– Jo du. Jag gör mina små utflykter men återvänder alltid till visorna, och under alla år har jag samsjungit till och från med Stefan – vi är kanske inte det radarpar vi en gång var, men vi slår våra påsar ihop emellanåt.

– Med en annan Trubadurpristagare har Du sjungit både Fröding och Ferlin på skiva och scen.

– Du tänker på Torgny Björk förstår jag. Jo då, vi har stått på både estrader och studiogolv tillsammans.

– Vad gör du just nu?

– Bland annat ingår jag i ett vårdhemsprojekt som har slagit väldigt väl ut. Så har jag kommit ut med ett nytt album, Visor och O-visor. Och så fortsätter jag i pjäsen "Londonligan".

– Jeja, det har varit roligt att prata med dig och nu vill jag sluta med att önska dig varmt välkommen att "komma fram och hämta prsiet" på Sjöfartshuset den 19 oktober och förhoppningsvis också låta publiken ta del av några av dina fina vistolkningar. Själv hoppas jag få höra någon av dina egna O-visor. Grattis än en gång.

– Tack Ove och TACK Ferlinsällskapet!

Egna inspelningar (+ medverkan i andras album)

1965-66	Ulf Peder Olrog på Jejas sätt
1971	Marsch på er alla pannkakor (Stefan Demert – medverkan)
1972	Jejas Jörpa
1973	På begäran: Violen från Flen och...
1973	Den siste ornitologen (Stefan Demert – medverkan)
1975	Jeja & Stefan
1978	Sidensammettrasalump (Jeja & Stefan)
1979	Sockerdricka (Bengt Sändh & Jeja Sundström)
1980	Visan vi inte minns (Sv. Radio + Margareta Kjellberg, Peder Svan)
1981	Till Anna (Jeja & Stefan)
1981	Gustaf Fröding, del 3, (Torgny Björk – medverkan)
1984	Folknöjet (medverkan)
1992	Visans Vänner – Ruben Nilsson (medverkan)
1996-97	Stjärnorna kvittar det lika (Torgny Björk – medverkan)
1997	Alla Fredmans Sånger (medverkan)
2001	Visor & O-visor – Jeja Sundström

(har också några schlager-EP på samvetet under slutet av 60-talet)

Ferlins tankar om liv och död

Tankar om liv och död och om att tro eller inte tro, är en grund för många av Nils Ferlins dikter. Vissångaren Rolf Mårth har ställt samman ett program kring dessa teman, som han för första gången presenterade i Filipstads kyrka i augusti i år.

Programmet togs väl emot och ledde till tanken på en kyrkoturné.

Den unge Nils Ferlin mötte döden som står i livets medelpunkt tidigt i sitt liv, i och med hans fars tragiska bortgång 1909. Döden i livets medelpunkt som blåser ut sin fackla, har Ferlin beskrivit i sin dikt "Nattkvarter".

Nils Ferlin har också kallats för den siste bibelpoeten och hans poesi är fylld av bibliska ting. Säkerligen ett arv från hans farfar, som var präst i Färgelanda i Dalsland. Nils Ferlin talar för övrigt om sin farfar i dikten "Nyss".

Kan Ferlin beskrivas som en agnostiker? En person som är skeptisk till om man kan få svar på de eviga frågorna. Dessa frågor om att tro eller inte tro, tar Rolf Mårth också upp i sitt program.

Ett liknande program kring Ferlins tankar om liv och död och om att tro eller inte tro, har inte presenterats tidigare. och med tanke på att Ferlin ofta har den inriktningen i sina dikter, kan programmet ses som ett värdefullt komplement till programmen om visdiktaren och bohemen Nils Ferlin.

SPECIALERBJUDANDE
för Ferlin-sällskapets medlemmar

**Ny spännande CD*
JORDENS RÖDA HÄSTAR

CD-debuterande vispoeten, tillika Ferlinsällskapets skattmästare, **Tor Englund** från Järfälla, med rötter i Hälsinglands finnmark besitter en rik palett med ett sällsynt brett register. 16 nya visor, från det folkligt enkla som de två inledande *Till Elle: Jag har gått genom ensamma nätter* och *Caroline*, via det burleska och komiska som i *Tjinolven Elven Alvenstratsch*, det lyriska som i *Fantasi i Finnskogsnatten*, det djupt existensiella i *Jag teg och sade ingenting (Till pastor Martin Niemoeller i Tredje Riket)* till den avslutande, dramatiskt surrealistiska titelmelodin, *Jordens röda hästar*.
Visorna är tonsatta och sjungna av **Ove Engström**. Han är en av landets flitigaste trubadurer men är också en flerfaldigt pris- och stipendiebelönad viskompositör.

**Aktuell pressrosad CD*
I NILS FERLINS GRÄND

Ove Engström sjunger Nils Ferlin

"Ove Engström har aldrig varit bättre...han ger av hela hjärtat... briljanta tonsättningar...känt och okänt i lyckad blandning"
DAGENS NYHETER

"Hans musikalitet och entusiasm smittar snabbt av sig på lyssnaren... pricksäkra tonsättningar...raffinerat arrangemang".
ARBETET

"Ove Engström är en utsökt formare av musik till Ferlins dikter".
FILIPSTADS TIDNING

....."bästa numret är tveklöst Engströms egen tonsättning till Barfotabarn. Den sjunger han också mästerligt".
HIFI & MUSIK

"Utsökta Ferlintolkningar av Ove Engström....en kulturgärning".
NYA NORRLAND

Nils Ferlinsällskapets medlemmar erbjuds att köpa ovanstående CD till specialpris **129** kr styck (ord pris 199 kr) Porto och exp.avg. tillkommer med 21 kr.

Skriv eller ring till:

MusiCant Records Nässelstigen 91, 165 71 HÄSSELBY Tel&Fax: **08-89 50 95**

PS! Snabbast – sätt in pengarna på postgiro **81 18 44-0**

En visans mästare har gått ur tiden

ROLF MÅRTH

Den 3 juli i år avled vissångaren, tonsättaren och författaren Gunnar Turesson. En visans mästare som skapat odödliga verk som "Flicka från Backafall" (Gabriel Jönsson), "Jag väntar vid min mila" (Dan Andersson), "Den tänkande lantbrevbäraren" (Hjalmar Gullberg), "Balladen om den franske kungens spelmän" (Frans G. Bengtsson) och "Trubaduren" (Ruben Nilson), för att nämna några.

Gunnar Turesson kom i sin långa livsgärning att sätta musik till flera av de stora svenska diktarna. Diktare som han också kom att stå i en nära vänskap till. Ivar Lo-Johansson, Nils Ferlin, Harry Martinson, Hjalmar Gullberg, Prins Wilhelm, Bo Setterlind och svågern Dan Andersson inte att förglömma.

Gunnar Turesson föddes i Arvika den 6 oktober 1906, där hans far var orgelbyggare. Så musiken fanns redan från början i Turessons liv och redan som tolvåring skrev han sin första komposition, en polska för fiol. Fiol och luta men även kantele, var några av de instrument som Gunnar Turesson lärde sig spela. Under dessa unga år vann han yngsta klassen i en spelmanstävling i Karlskoga. Och det hände ofta att Turesson hade fiolen med vid sina framträdanden och spelade någon polska.

Att höra Gunnar Turesson berätta om Dan Andersson var något speciellt. Och det var få förunnat att kunna berätta personliga minnen om denne Finnmarksskald. Men den unge Turesson kom i ett nära förhållande, genom att systern Olga gifte sig med Dan Andersson sommaren 1918.

Gunnar Turesson har berättat hur han mötte Dan och Olga vid tåget när de kom och hälsade på i Värmland. Och Turesson spelade för Dan på sin fiol. Dan Andersson uppmuntrade Gunnar Turesson att helt ägna sig åt musiken och det var ett råd han lydde. Genom att Dan Andersson sjöng sina egna viskompositioner för Gunnar Turesson, kunde dessa tecknas ned och bevaras för eftervärlden. Men en av Dan Anderssons melodier, sörjde Gunnar Turesson över att han inte kom ihåg så att han kunde skriva ned den på noter, "Helgdagskväll i timmerkojan". Gunnar Turesson skrev musik till många av Dan Anderssons dikter. Den mest kända skrev han som 16-åring 1922, "Jag väntar vid min mila". En odödlig klassiker i svensk viskonst.

Gunnar Turesson kom att ägna sig åt musikteori och sångstudier och det var i Stockholm som värmlänningen Turesson slog igenom och hamnade i den litterära kretsen som samlades på Café Cosmopolite.

Förste tonsättaren av Ferlins dikter

Men innan dess medverkade Gunnar Turesson i ett radioprogram som sändes från Karlstads Teater. Det var i februari 1932 och Gunnar Turesson sjöng tre egna tonsättningar av Nils Ferlin. "En valsmelodi", "Den excentriske lorden" och "Ett träd". Därmed hade den förste tonsättaren av Ferlins dikter presenterat sig.

Gunnar Turesson har berättat hur han sökte Ferlin för att få hans tillstånd att skriva musik till hans dikter. Ferlins svar kom på ett vykort med de kortfattade orden: "Sjung för fan". På hösten samma år möttes Turesson och Ferlin för första gången. Ferlin berättade då hur han kämpade med svårigheten att få tag i en radio, så att han kunde höra programmet med Turesson.

Sommaren 1932 gjorde Gunnar Turesson och Ivar Lo-Johansson en vandring i Värmland och Norge. Och det var Ivar-Lo som bjöd in Turesson till konstnärernas krets i Stockholm. Och det var i Ivar-Lo Johanssons författarlya som det första mötet med Ferlin ägde rum. Utöver de tre ferlinvisorna i det första radioprogrammet, skrev Turesson musik till flera dikter av Ferlin. "Syner i lövsprickningen" och "På Arendorffs tid", för med sitt snabba tempo tankarna till en steppande Ferlin. Och när det gäller "Syner i lövsprickningen", så har den visan blivit något av en nationalhymn i Ferlins barn- och ungdomstad Filipstad, där Ferlin i sin text beskriver Ivan Speleman, Rallar-Anton, Kalle Knopare och dansen

Gunnar Turesson gästade ofta Filipstad. 1997 medverkade han som hedersgäst och berättare i ett program med hans visor. Efter programmet slog han sig ned bredvid Nils Ferlin på hans soffa. Och det blev en stund med många Ferlinminnen.
Foto: Rolf Mårth.

på Abborrbergets krön. "Vackra ord", "Rus", "I mörkret", "Nattkvarter", "Löpsedel", "Barfotabarn", "Kan du höra honom komma". "Men går jag över ängarna", är ytterligare några av Turessons Ferlin-tonsättningar. Utöver de visor som är hämtade ur Ferlins diktsamlingar, måste man också nämna "Höstmelodi" (Aldrig du var mig så nära).

Nils Ferlins visor kom alltid att finnas med på Gunnar Turessons reportoar och han spelade även in dem på skiva. 1983 erhöll Gunnar Turesson Nils Ferlin-Sällskapets trubadurpris.

Gunnar Turesson kom att tonsätta Hjalmar Gullbergs svit "Ensamstående bildad herre" och musiken till Gullbergs "Den tänkande lantbrevbäraren" blev en klassiker. Den mest välkända av Turessons visor är säkerligen "Flickan från Backafall".

Gunnar Turesson hade fått frågan om han hade något nyskrivet för ett radioprogram han skulle medverka i. Det hade han inte, så han gick till Kungliga Bilioteket i Stockholm för att hitta något att skriva musik till. Turesson hittade vad han sökte i Gabriel Jönssons diktsamling "Flaskpost". Han tog med sig boken ut och satte sig på en parkbänk i Humlegården. Och den dikt han fastnade för var "Vid vakten", som inledes med orden "Flicka från Backafall".

Gunnar Turesson ägnade sig också åt Bellman och hans visor och gestaltade Bellman bland annat på Drottningholms slottsteater. På senare år hade Turesson ett nära samarbete med Bo Setterlind, vilket ledde till både tonsättningar och program.

1950 bosatte sig Gunnar Turesson och hans hustru Birgit på Änggården vid Västra Skagene på Hammarö utanför Karlstad. Och där bodde Gunnar Turesson kvar till sin bortgång.

Gunnar Turessons livsgärning som vissångare och tonsättare blev lång. Till hans kulturgärning ska också läggas samlingen "Värmländska kulturtraditioner". Ett betydande verk som ingående belyser värmländsk kulturhistoria.

En viskonstens mästare har gått ur tiden. Men hans person och hans visor lever kvar i vårt minne, genom de odödliga verk han skapat.

Ferlindag i Länna firades i kyrkan

ESSE JANSSON *text och foto*

I år är det fyrtio år sedan Nils Ferlin gick bort. Då hade han sedan mitten av 40-talet varit bosatt i Länna i Roslagen. För att hylla skaldens minne arrangerar Länna hembygdsförening – som förra året firade 75-årsjubileum – sedan 1981 en Ferlindag på Kyrkvallen i Länna, andra söndagen i augusti varje år. Då bjuds ett program med föredrag kring skalden, samt framförande av hans visor.

Regn – för första gången

För första gången kunde man dock i år inte samlas på Kyrkvallen med Elins lillstuga – vilken Nils hyrde de första åren i Länna – som fond. Den 12 augusti föll regnet och den talrika publiken fick bänka sig i den närbelägna sockenkyrkan där för övrigt gudstjänsten som inledde Ferlindagen just avslutats. I sin predikan denna dag använde sig kyrkoherde Liisa Björklund av flera av Nils Ferlins dikter.

Personliga minnesglimtar

Gästande berättare var Harald Hultman, nära vän till skalden, före detta chefredaktör för Norrtelje Tidning (1955-71) och författare. Hans personliga minnesglimtar av Nils Ferlin blev mycket uppskattade av publiken och undertecknad har valt att publicera hela hans föredrag på sidorna 16–19.

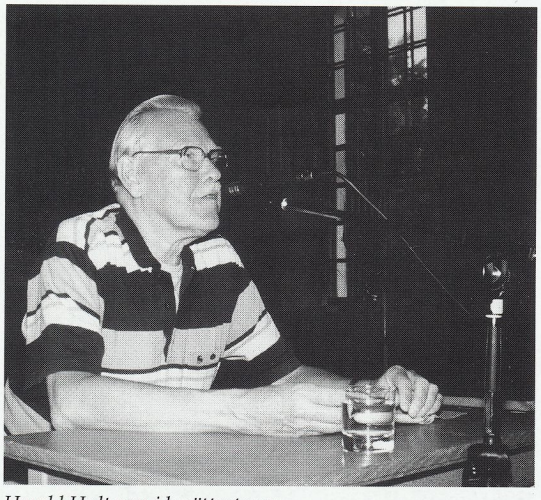

Harald Hultman i berättartagen.

Trubaduren Stefan Ström sjöng bland annat egna tonsättningar av Ferlin.

Vissa delar av Harald Hultmans minnen av skalden har visserligen varit publicerade i det omfattande nummer av Poste Restante som utgavs hösten 1998, i samband med 100-årsjubileet av Nils Ferlins födelse, men med tanke på alla nytillkomna medlemmar tycker jag det finns all anledning att återge även dessa.

Trubadur från Funäsdalen

Medverkande trubadur var denna gång Stefan Ström från Funäsdalen som framförde såväl egna som andras tonsättningar av Ferlins dikter. Till de egna hörde bland annat musik till "Milorna flämta" och "Precis som förut".

I övrigt fick den uppskattande publiken ta del av flera kända tonsättningar, som Broder Tors av "En skål i bröder" och "En ollonborr är varenda fråga", Torgny Björks välkända musik till "I folkviseton" och "Syner i lövsprickningen", som fick sin kongeniala musik av framlidne Gunnar Turesson, samt Lille Bror Söderlundhs melodier till "En liten konstnär" och "Dagen är släckt".

"Nils var en jättesnäll farbror"

Inger Kragten, bosatt i Västerlisa – och under sin uppväxt granne med Nils Ferlin – gav även hon några minnesglimtar av skalden.

PRECIS SOM FÖRUT

Text: NILS FERLIN *Musik: STEFAN STRÖM*

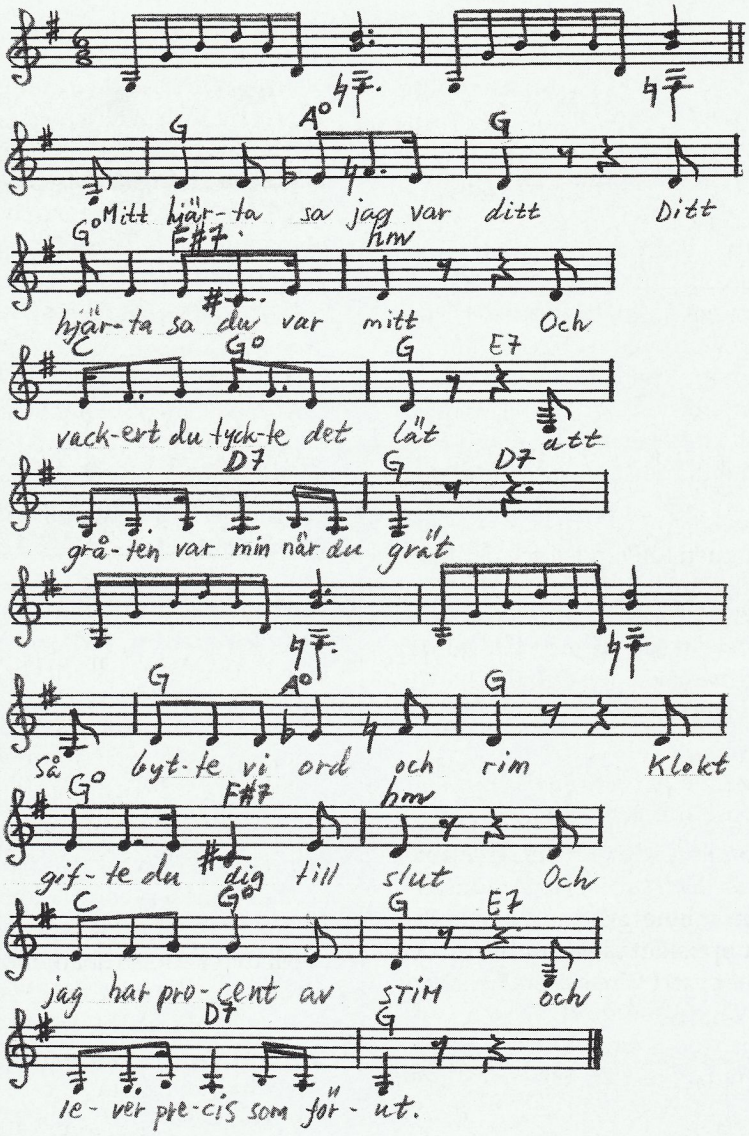

Hennes mor städade det ferlinska hemmet Norrboda och då var Inger med.

– Han var en jättesnäll farbror som var enormt barnkär, sa hon.

Inger Kragten berättade bland annat att Nils hade en bandspelare, han brukade läsa upp sina dikter och spela in dem på band. När han fick i uppdrag att skriva en text till "Gärdebylåten" anlitade han Ingers mor – som hade en fin sångröst – att sjunga hans text vartefter han skrev så att han fick höra hur det lät.

Inger Kragten bodde som barn granne med Nils Ferlin.

"Klarabohemen som blev rospigg"

HARALD HULTMAN *Föredrag vid Ferlindagen i Länna 2001*

"Ja, det var alltså här vid Kyrksjön – i Elins lillstuga vid vattnet – som Nils Ferlin skulle bli 'rospigg'. Med sin nyfunna Henny sökte värmlandsbusen och klarabohemen tillflykt och undflykt i Roslagen. Här i Länna.

Det var här vid Kyrksjön det började. Sommaren 1944 hade Nils hittat en stuga att hyra, 'vid vatten i Roslagen'. Jo, så hette det. Han hade hyrt den per annons – och som gammal sjöman och lättmatros hade han kanske tänkt sig något mera havsnära än Länna kyrksjö. Han var en baddare även som badare. Men paret fann sig väl till rätta här och ville så gärna leka Tomtebolycka.

Nils berättade stolt att de hade satt sin egen prägel på kåken med tavlor, böcker, några lerkrus och lite keramik.

– Jo, nu har vi re´n satt upp ett par dussin tavlor på väggarna, sa Henny. Och fler ska det bli.

Då svarade Nils:

– Men Henny, Henny . . . Konst är inte som mina verser. Konst är ingen dussinvara!

Första sommaren gick väl annars mest i versmåttens lunk. Det var här som diktsamlingen 'Med många kulörta lyktor' plockades ihop och finslipades. I korrekturstadiet ville Nils vara försiktig med stimulantia i alla former. Varje ord vägdes på guldvåg och varje kommatecken prövades noga. Det är däremot en myt att han aldrig testade ordens valörer på andra.

Men det där med 'rospigg' var ju ett *skämt* som han småningom tröttnade på. När vänner och andra slog an det temat svarade Nils lite trött att 'Nå, särskilt pigg är jag ju inte – och *ros*doften, den har dunstat'.

Cykelturer till Norrtälje

Annars fann han sig väl till rätta i Roslagen och stannade till hösten i den hyrda stugan första året. Sedan han och Henny gift sig 1945 var han redan nästa sommar på jakt efter något mera permanent för framtiden. Henny och Nils cyklade runt och njöt av landskapet. Ja, ofta nog cyklade de in till Norrtälje – där de kunde bli kvar i flera högst oplanerade dygn. Det hände att det blev taxi hem hit – med cyklarna i ett stativ bakpå, som man hade på den tiden. Det var enda gången jag hörde honom låna pengar, till droskbilen. De betalades prompt tillbaka.

Under sina cykelturer hade de hittat en röd liten stuga med vita knutar som hette Norrboda. Och när ägaren dött slog Nils till och lät 1947 ropa in hemmanet Västerlisa 5:3 i Länna.

Han bytte adressen *Penningby*, som man så ofta skämtat om, till *Norrboda*, Syninge. Som godsägare – eller åtminstone 'styckegodsägare' – fick skalden en ordnad tillvaro på egen grund med en redig maka vid sin sida, till vardags klädd i blommig städrock och med sinne för ordning, reda och siffror. Nu kunde de gamla vännernas böcker och tavlor – även större oljor – få sina hedersplatser i stugan. I köket blev det inte bara rostfritt och varmvatten, utan också plats för 'Kleinkunst' som Nils kallade sina många mindre teckningar, skisser och vinjetter, vänporträtt och karikatyrer. Ja, bohemlivet skulle vara förbi. I princip, alltså. På minneslappen i köket skrevs 'DDT mot myror' intill Bonniers telefon och en busstidtabell från SLO samsades med handlarns nummer.

Nils fann en fristad i Roslagen

Efter ett brokigt leverne fann skalden en fristad i Roslagen. Länna socken gav honom en solidare klangbotten – och Norrtälje en ny bas.

Klarakamrater och värmlandsvänner har så yvigt skroderat om slagskämpen och supbrodern, sjömannen, kuplettspexaren och bandaktören Ferlin att småstadsbusen och storstadsslarvern Nils Johan Einar lever legendernas liv – ibland som *dikt*, i dubbel mening.

Själv hade 'broder Nils' kanske svårt att känna igen sig i brödraskapets berättarglädje och kunde förvånas över vänkretsens förmenta intimitet.

Kring *personen* Ferlin skapas en mytisk glans

som *poeten* Ferlin klarar sig utan. Guld behöver inte förgyllas.

Här ska jag med några personliga glimtar söka fånga skalden i Roslagens famn under hans sista 15 år.

Då Ferlin mot mitten av 40-talet började visa sig i Norrtälje var det ofta för praktiska bestyr. Vare sig han sökte lagfart, tandvård eller buteljerad lindring styrdes kosan till Roslagens huvudstad.

Här fann han pålitliga vänner och rastplatser. Landsfiskal Gunnar Holmberg och stadsläkare Gösta Widmans hem var sådana oaser, mina föräldrars hem en annan. Min mor skrev kåserier och vers till husbehov, min far var som tandläkare bra till lite av varje. Här bjöds ett privatbibliotek med vitterhet, referensverk och tidningar men också tillfälle till tankeutbyte och traktering. Dygnet om vid behov, om så bara ett par *råa ägg* till frukost. Och kanske något *annat* drickbart.

Ferlins halsbrytande bravader

Skaldens våghalsiga upptåg då han balanserat på räcket till – eller hängande i knävecken – från landsfiskalens balkong vid Stora torget väckte förundran i Norrtälje. Gick på händerna gjorde han också, så att torghandeln nästan kom av sig. Den poet man sett som en melankolisk grubblare visade sig vara en ytterligt fysisk person.

Mer friskus än grubblare – så framstod Nils Ferlin för den unge Harald Hultman, som i 14-15-årsåldern tecknade skalden så här i Norrtälje.

Hans bravader inom familjen Hultmans väggar tycktes inte mindre halsbrytande. *Hand*stående på *en* arm kan utföras sjungande, vilket skulle bevisas. Helst med en egen kuplett på läpparna. Och när han steppat och 'jiggat' till tonerna av Marseljäsen eller sin egen 'På Arendorffs tid' kunde han avsluta uppvisningen med fritt fall framåt. Med händerna så länge som möjligt på ryggen! Tog emot sig gjorde han ibland med näsan. Nils var inte rädd om sitt kolifej. Att blodvite uppstod gjorde mindre, då han fick avsluta sina övningar på den hopvikta stora afghanmattan som redan bar blodets färg. Den fick också tjäna som brottarmatta.

Seg och stark utmanade Nils gärna till envig och kunde faktiskt lägga kraftkarlen Vilhelm Moberg på rygg.

Själv var jag i mellersta tonåren ingen värdig motståndare. I armbrytning och fingerkrok var jag chanslös. Men 'farbror' fick jag aldrig kalla Nils, inte ens vid fjorton.

Med mig föredrog han snart att tala om teater och turnéliv. Då tänkte jag fortfarande bli regissör, inte redaktör. Nils uppmuntrade mig. 'Förre skådespeleriarbetaren' – så ville han då titulera sig – var mindre intresserad av djuplodande pjäsanalyser än av utåtriktad rollgestaltning och talteknik, av pausering och röstkontroll.

Nils hade gått på teaterskola och ville slå fast att det är skådespelaren som 'bäär' scenkonsten. Det är rollen som är grunden. Rollen och repliken. Vi diskuterade så ofta och så engagerat att skalden ännu i en tidig 50-talsdedikation kallade mej 'teatermannen Harald Hultman'. Det var en hederstitel, för oss *båda*.

God kontakt med skalden

I mitt föräldrahem fick jag alltså god kontakt med skalden under mina tonår i Norrtälje. Till nöds fick jag duga som bollplank. Hans frågor kunde komma alldeles oförmodat. En gång, rätt tidigt, frågade han mej plötsligt under en biltur i norra Roslagen.

– Harald. Du är väl konfirmerad?

– Jo. För flera år se´n, sa jag.

– Bra. Då vet du ju *vem* Lasarus var?

– Inte så självklart. Inte vem eller vilken Lasarus. Det finns väl flera i bibeln?

– Kanske det, sa Nils. Men du stavar Lazarus med z, eller hur?

– Inte självklart, svarade jag. För mej är det inte givet. Snarare med s.

Då sa Nils med djup röst:

– Du har inga givna svar. Det är kanske teolog Du ska bli, Harald. Inga enkla svar. Inga tydliga svar på de enklaste frågor. Jo, teolog skulle nog passa.

Åren gick och under 1950-talet fördjupades relationen, även om vi då mest kom att talas vid i telefon. 1953 hade jag börjat på Norrtelje Tidning och senare blivit chefredaktör. Då fann Nils att jag ändå hamnat på rätt plats.

Någon gång uttalade han sin åsikt om vad jag skrivit, någon gång ville han testa en egen formulering. Vers är konst *och* kons*thantverk*. Dikt kräver ingivelse *och* eftertanke.

I luren upprepade han gärna någon knepig vändning för att få en spontan reaktion över tänkbara åldersklyftor – ingen färdig strof, utan bara de rader han för stunden ville pröva.

I den diktarfasen gick man aldrig säker för skaldens telefonsamtal. Från bohemlivet i Klara hade Ferlin bevarat vanan eller ovanan att göra natt till dag. I en revy hade han då rentut kallats Nils Fenidrin. Fenidrin – ett då vanligt centralstimulerande medel. 'Uppåttjack' med dagens språk. Krigsåren var en tid av *kris* och *kaos* också för poetens person.

'Telefonen såg aldrig sömnig ut'

Inte ens när han senare tittade in på besök i Norrtälje kunde någon förutse hur länge han skulle stanna. Allra minst han själv. Med tillgängliga stimuli – kan tolkas som stimulans och stimulantia – kunde det bli dygn lika väl som timmar. Nils fick sina infall när som helst. Lite mässande ville han då kunna fortsätta att skandera och smaka på orden.

Från mitt föräldrahem minns jag honom nattetid mumla och muttra, medan Henny noterade och slog i böcker. Även trävillor kan vara lyhörda. Borgerliga arbetsvanor var skalden så främmande att han kunde ringa upp folk när som helst på dygnet, särskilt då värdfolket gäspande dragit sig tillbaka.

Telefonen såg aldrig sömnig ut. En natt ringde Nils upp min företrädare som chefredaktör på Norrtelje Tidning och erbjöd någon dikt han tyckte skulle passa. Innan han hunnit börja deklamera avvisades han med några ord om tidningens knappa kulturbudget. Några dagar senare kom en postanvisning som skaldens *bidrag* till kulturredaktionen – en avi som givetvis aldrig kvitterades ut.

Ibland var det förläggare eller skrivare i Stockholm som råkade ut för Ferlins nattliga telefonanrop, ibland diktarbröder på annan ort. En hel natt var gamle scenkamraten John Elfström villebråd, en annan kollegan Elof Ahrle. Under 1940-talets långgästningar lånade skalden ofta familjens Hultmans telefon, dag som natt och mest interurbant.

Efter varje rikssamtal begärde han kostnadsuppgift av telefonisten och summerade på öret. Beloppet radades upp vid telefonen, ordnat efter slantarnas valör.

Förbluffande minne för detaljer

Ärlighet, ömsinthet och en djup, bisarr humor utmärkte skalden. och ett stort allvar. Hans detaljminne kunde förbluffa. Vid sjutton års ålder hade jag nått min fulla längd, 192 cm. 'Över haaaavet', sa Nils imponerad till Henny.

Många, många år senare, när jag själv var chefredaktör i Norrtälje, skulle jag på Royal recensera en film efter svensk litterär förlaga. Henny och Nils kom för att sätta sig på parkett, fem-sex rader framför mig. Efter att ha nått fram till sin plats mitt i bänken fick Nils syn på mig där bakom. Han trängde sig ur sin rad igen – alla fick förstås resa på sig på

nytt – och in till mig för att ställa frågan: 'Harald, va´re en-å-nitti-två ´ru sa att du va?'

'Visst'. Jag nickade.

Nils svarade kort... 'Det var som fan. Då mindes jag rätt.' Det var allt. Åren hade gått men fakta skulle kollas. Och så måste han krångla sig ur min bänkrad igen och åter tillbaka genom sin *egen* längre fram. Inte alla skulle ha bemötts med samma vänliga överseende. Men Nils Ferlin kunde man inte reta sig på.

Fysisk spänst gjorde nästan lika stort intryck på skalden som intellekt eller lyriköra. I början slog han gräset för egen lie och var outtröttlig i svampskogen, under skötsamhetens tid. De första åren cykla' han rätt mycket, innan reumatismen satte in.

I tonåren var jag själv en flitig cyklist som gladeligen avverkade Mälaren, Vättern eller Siljan runt på sommarloven. Till Uppsala var det bara sju mil från Norrtälje, så det hände att jag trampa´ pedal till lärdomsstaden vid Fyris. Cykeln skulle ju ändå dit.

En originell dedikation . . .

En gång tog jag omvägen om Norrboda för att lämna Nils ett par böcker. Det ingav respekt.

Skalden tackade med en dedikation som hör till de mera originella i mitt bibliotek. Jag fick en volym som heter *'Tio stycken splitter nya visor'*. Jag citerar.

'Harald nu haver du sju mil till Uppsala härifrån (Norrboda, Syninge) men stannar du då och då och spelar (om du har något piano på dej) dessa TIO STYCKEN SPLITTER NYA VISOR (från 1941) blir vägen givetvis kortare. Nils Godsägare 28/6 - 49.'

Den dedikationen får avsluta mina minnesglimtar av Nils Ferlin, versmakaren från Värmland som blev en av våra stora diktare. Eller kanske 'Klarabohemen som blev rospigg'? Och lantjunkare, nästan på riktigt.

Rospigg eller inte. . . Det var här det började – i Elins lillstuga nere vid stranden".

STEFAN STRÖM

framför ett program
med Ferlin i sitt bagage

NILS FERLIN, TRE DAGAR

Bokning och information, surf.to/stefan.omse
Ömse musik produktion,
tel 0684-21 103 eller 070-233 65 55

CD-skiva: "Tre dagar", som innehåller 22 Ferlindikter, varav tolv egna tonsättningar, erbjuds Nils Ferlin-sällskapets medlemmar för 130 kronor inklusive frakt och emballage. *Ordinarie pris 160 kronor.*
Kassett: Medlemspris 80 kronor, inklusive frakt och emballage. *Ordinarie pris 120 kronor.*
Sätt in aktuell summa på postgiro **489 02 15-9**

”Nils var lika mot alla”

Alltiallon Hjalmar Almstedts minnen

ESSE JANSSON

I förra numret av Poste Restante (Nr 1 2001) skrev Sören Larsson, under rubriken ”Minnen av Ferlin och några av hans vänner i Roslagen”, om bland andra Hjalmar Almstedt, smedens son som blev riksbekant och som var alltiallo i det ferlinska hemmet i Norrboda i Länna socken i Roslagen.

Hjalmar hade Sören haft respekt för redan som barn.

”Han kunde nämligen något som ingen annan på miltals avstånd kunde. Han var traktens enda musikant; han spelade dragspel. Dessutom skrev han i Norrtelje Tidning om idrott och andra tilldragelser vid Addarsnäs och Österlisa. Det var snudd på att vi betraktade honom som en lärd man, och han hörde inte till dem som Ferlin behövde omvärdera åt mig”, skrev Sören Larsson, som senare själv skulle skriva i Norrtelje Tidning. Det var där som han inledde sin journalistiska bana.

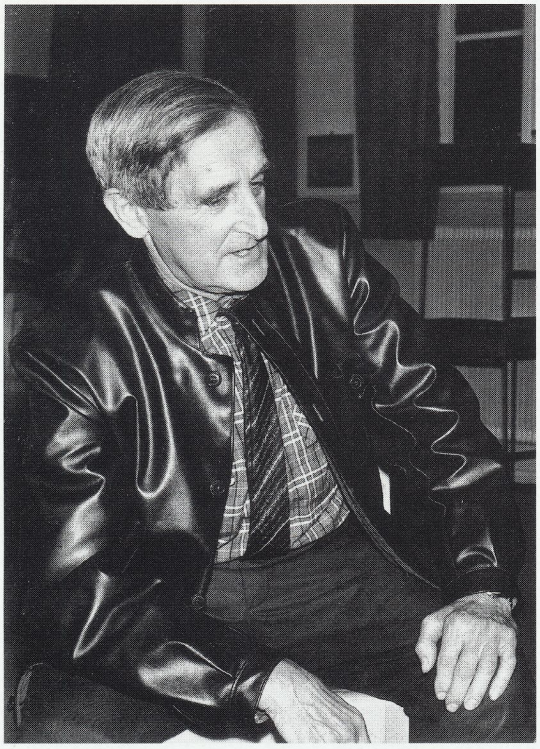

Hjalmar Almstedt vistades mer hemma hos Ferlin i Norrboda än i sin egen stuga. Foto: Esse Jansson.

Sören Larsson har sedermera bland annat varit producent vid Sveriges Radio-TV, lärare vid Poppius journalistskola, givit ut flera böcker och är numera mediakonsult, samt styrelseledamot i Nils Ferlin-sällskapet.

Kusin med min mor

Hjalmar Almstedt var kusin med min mor och han hälsade ofta på i mitt barndomshem. Även jag var nog smått imponerad av Hjalmar som barn. Han skrev, som nämnts i Norrtelje Tidning och hade även små inlägg i Såningsmannen (i folkmun kallade ”Plöjboy” innan den så bytte namn till Saxons Veckotidning) för vilken han för övrigt även var ombud.

Föga kunde jag då ana att jag på 60-talet skulle medverka i Saxons Veckotidning, eller att jag skulle hamna på Norrtelje Tidning för att senare bli denna tidnings kulturredaktör under trettio år! Och dessutom intervjua Hjalmar om hans minnen av paret Ferlin.

Hjalmar berättade mycket om Nils och Henny när han gästade mitt barndomshem, det minns jag. Men personligen har jag, tyvärr, bara några diffusa minnen av skalden. Jag gick i skolan som låg intill sockenkyrkan i Länna-by när Nils och Henny hyrde Elins lillstuga som låg knappt ett stenkast från skolhuset.

Vi fick en femma av Nils!

Ibland såg vi paret cykla förbi på vägen och en rast när vi, ett gäng på fyra grabbar, strövade genom byn en vårvinterdag så stod där en droska – som det hette – på en stallbacke. Den skulle vända men kom ingen vart i det hala väglaget.

Ur klev Nils Ferlin och frågade om vi ville skjuta på. Javisst. Vi sköt på och bilen fick fäste. Genast drog Nils fram en femma ur fickan

och gav oss. Överlyckliga rusade vi tillbaka till skolan och fick den växlad av läraren. En femma var mycket pengar på den tiden och vi fick alltså 1:25 var för det lilla besväret!

Mitt barndomshem låg tre kilometer från kyrkbyn men det gick naturligtvis många rykten om Nils Ferlin. Om hans sena besök hos bybefolkningen, om hans alkoholvanor.

Sjöng med inlevelse

– Ferlin är en god människa, sa min mor därhemma i backstugan.

Hon hade hört honom sjunga med i en sång eller psalm vid en av våra skolavslutningar – eller om det var i samband med någon av våra skolfester.

– Han sjöng med en sådan inlevelse och han hade en så fin och varm röst, sa min mor.

Och hon gömde tidningsurklipp om honom i diktsamlingen "En döddansares visor" som min far fått av före detta sotaren Nils Söderlund, som bodde i en liten stuga inte långt från byn.

"Herr sotardjävul Nils August Söderlund från döddansaren själv, Nils Johan Einar Ferlin 24/6 –46", lyder dedikationen i boken.

Hjalmar fick en originaldikt

– Första gången jag träffade Nils och Henny var 1945, berättade Hjalmar för mig i den intervju jag gjorde för Norrtelje Tidning 1982.

Även Hjalmar hade gått i skolan i Lännaby. Nu träffade han paret i den lilla stugan strax intill, som de hyrt året innan av Elin Axelsson.

Nils och Henny hade gift sig i februari 1945 och åter slagit sig ned i huset som omfattade bara 24 kvadratmeter.

– De hade hyrt en radio hos Lindgrens i Norrtälje och jag var liksom ombud och tog upp pengarna för låneapparater här i trakten, sa Hjalmar.

Det var vid den här tiden Hjalmar fick en originaldikt (se sidan 2) av Nils Ferlin med titeln "Våran Katt". Den handlar om parets manxkatt Pelle-Jöns och hade aldrig tidigare varit publicerad förrän jag lät trycka den i samband med intervjun med Hjalmar. Sedermera har dikten tonsatts av Ove Engström, fått titeln "Katten i Penningby", och finns med på Oves CD-skiva "I Nils Ferlins gränd". Så här lyder den:

Det var den beryktade katten
hos lorden i Penningby.
Det var en rätt stöddig och satt en
men listig var han och kry:

När bybarna flockades kring en
var det ingen som kunde få fatt
på hans svans, ty han visade ingen,
det var en finurlig katt!

När Nils i slutet av år 1947 köpte Norrboda kom Hjalmar på nytt i kontakt med paret.

– Dom ville ha gallrat nere vid sjöstranden och undrade om jag ville göra det. Det var på vintern. Nils och Henny kom en dag hem till mig på spark och bjöd på kaffe, berättade Hjalmar som bodde inte långt ifrån Norrboda.

– Ja, jag högg upp veden, och sedan blev det så att jag började hjälpa dom med olika sysslor.

Den allestädes närvarande. . .

Den 11 december 1948 fyllde Nils Ferlin 50 år. Födelsedagen skildrades bland annat i den finländska tidskriften Garm på nyåret 1949 av signaturen Abu Hassan. Så här beskrev han den allestädes närvarande Hjalmar:

"Det var en mörklagd karl med markerade drag och ett kamratligt leende. Han var Hjalmar för alla och du med alla gäster från början. Han snodde som en vessla mellan rummen, dirigerade, korkade upp, skaffade stolar, packade upp gåvor, telefonerade, beställde, besvarade frågor och åkte till handelsboden. Hjalmar var ett under av effektivitet och alla beundrade honom. Hjalmar var helt enkelt Hjalmar och inget annat – och jag har aldrig sett något liknande. /- - -/"

På våren året efter 50-årsdagen for Nils och Henny tillsammans med gode vännen Caleb Andersson från Stockholm, ut på en långtur med bilen, en Renault CV 4, genom Europa ned till Afrika. De var borta i tre månader och under tiden bodde Hjalmar på Norrboda.

Vykort till katten Pelle-Jöns!

Katten Pelle-Jöns var paret Ferlins ögonsten och Hjalmar hade fått noggranna förhållningsorder om hur han skulle skötas.

– Köttfärs, strömming och torskfilé skulle han ha, mindes Hjalmar.

Efter fyra dagar ringde Henny och frågade hur Pelle mådde. Och en gång kom det ett

vykort adresserat till Pelle J Ferlin, Norrboda, Syninge. "Hälsa Hjalmar", stod det på kortet!

Hemma på Norrboda hade Hjalmar fullt upp. Han anställde huggare och avverkade skog, såg till att veden blev såld och donade och ställde. Av Nils hade han fått fullmakt att kvittera ut alla försändelser som kom.

Det blev mycket bilkörning för Hjalmar under de här åren. CV 4:an byttes så småningom ut mot en Volvo PV. Ferlins hade ofta folk som kom och hälsade på och det blev Hjalmar som fick köra dem till tåget i Finsta.

– Det var alltid i sista minuten. Jag brukade stå som på nålar, jag måste ju igenom innan bommarna fälldes. Ibland fick jag köra till Rimbo, tåget stannade inte alltid i Finsta. och en gång så var det försenat, bommarna var nere så jag fick vänta. Sen fick jag köra i fatt tåget i i Rimbo. Då gick det undan!

– Hinner du inte får du väl fortsätta till Lindholmen eller Vallentuna, sa en professor som satt i bak, men vem ville åka så långt sent på kvällen, sa Hjalmar.

Fick träffa kultureliten

Många ur den svenska kultureliten sökte sig ut till Länna och Norrboda. Hjalmar träffade dem alla, bland andra Harry Martinson, John Elfström och Lars Madsén. En fredag 1956 kom Gunde Johansson på besök.

– Jag gick hem vid elvatiden på kvällen och när jag kom tillbaka på lördagsförmiddagen så satt Nils och han fortfarande kvar vid köksbordet och pratade, berättade Hjalmar.

På lördagskvällen skulle Gunde sjunga i Uppsala och Hjalmar körde honom dit. Det blev upptakten till en vänskap som varade till Hjalmars bortgång.

– Det bästa med Nils det var att han var lika mot alla. Där fanns ingen skillnad mellan hög och låg. Och han var snäll, givmild och hjälpsam. En gång frågade han mig:

"Hörrö Hjalmar, kan du ha den här kostymen?"

Det var en grå, nästan oanvänd kostym.

"Jo, nog kan jag ha den", sa jag.

"Ta den då."

"Ja, men då ska jag betala."

"Ja 2:50 då."

Jag gav honom en femma. Sån var Nils.

Hjalmar uppskattade också skaldens humor, de två brukade berätta historier för varandra. En kväll när Hjalmar som vanligt var hemma hos paret Ferlin så ringde telefonen. Hjalmar svarade.

– Vem är det, undrade Nils.

– Det är direktören på Norrtelje Tidning. Han undrar om du är död, sa Hjalmar.

– Hälsa honom att liket sitter uppe än, sa Nils lugnt.

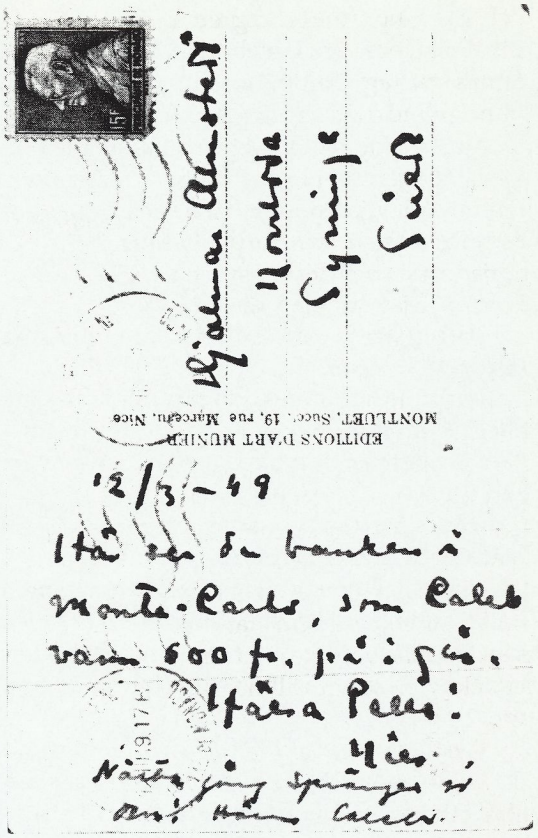

Ett av de vykort som Hjalmar Almstedt fick när paret Ferlin efter poetens 50-årsdag, tillsammans med vännen Caleb Andersson, gav sig ut på en bilresa genom Europa till Afrika. Kortet är daterat den 12 mars 1949. Texten lyder: "Här ser du banken i Monte Carlo, som Caleb vann 600 fr. på i går. Hälsa Pelle! Nils.
Nästa gång spränger vi den! Hälsn Caleb".

Många sena nätter

Sena nätter blev det för Hjalmar på den här tiden:

– Ibland kunde dom ringa efter mig sent på kvällen och sen kom man inte hem förrän på morgonsidan. Han skilde inte på natt och dag,

Nils. Jag kommer ihåg en gång när dom var i Göteborg en vecka, Jag skulle hämta dom på lördagskvällen i Stockholm. På vägen dit tankade jag och då fick jag höra att det var väldigt halt, det hade jag inte märkt förut. Det började snöa och det var svårt att köra så jag var glad när jag kom tillbaka till vägskälet vid Libby, där vi skulle svänga av in mot Norrboda. Men då fick Nils för sig att han skulle in till Norrtälje och hälsa på en god vän så det var bara att fortsätta. När vi kom dit var han inte hemma. "Men han kanske kommer med tåget", sa Nils. Det bar av till stationen. Nej, han var inte med. Ja, så fick vi åka runt till några andra vänner, men ingen var hemma. Nu, tänkte jag, nu ska vi väl hem. Nejdå. "Kör till stadshotellet", sa Nils. Vi kom hem klockan ett på natten. Ja, så skulle vi dricka te och sen kom jag inte hem förrän fem på morgonen!

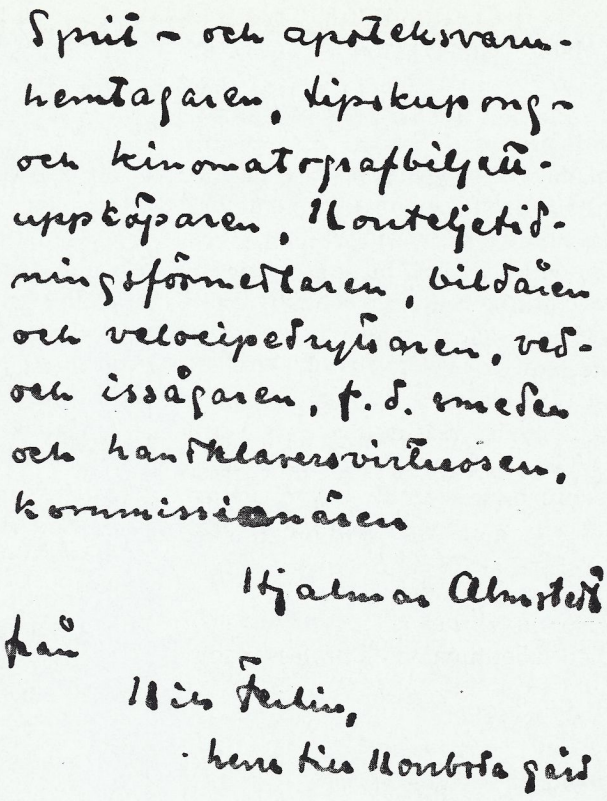

Att Hjalmar verkligen var Ferlins alltiallo framgår med all önskvärd tydlighet av denna dedikation.

Kom paret Ferlin nära

Han hade mycket att berätta, Hjalmar Almstedt. Episoderna var många. Och Hjalmar var nog den som kom Nils och Henny Ferlin närmast.

– Jag var mera hos Ferlins än jag var hemma hos mig, konstaterade han.

Nils hade svår reumatism, han hade farit illa i unga år. Och det hände, när värken var svår, att Hjalmar fick åka in till apoteket efter mediciner och tabletter.

Efter det att Nils gick bort, den 21 oktober 1961, fortsatte Hjalmar att vara hustomte på Norrboda och under Henny Ferlins sjukdom såg han till huset. Henny gick bort 1979.

Bland sina samlingar med buntar av tidningar och urklipp, vykort och böcker plockade Hjalmar vid min intervju fram samlingsvolymen Dikter, utgiven 1949. I den hade Nils Ferlin skrivit följande dedikation:

"Sprit- och apoteksvaruhemtagaren, kupong- och kinomatografbiljettuppköparen, norrteljetidningsförmedlaren, bildåren och velocipedryttaren, ved- och issågaren, förre detta smeden och handklaversvirtuosen, kommissionären Hjalmar Almstedt från Nils Ferlin, herre till Norrboda gård."

Hjalmar blev 83 år

Hjalmar Almstedt avled den 7 december 1988. Han blev 83 år. Min minnesruna, införd i Norrtelje Tidning fredagen den 9 december, inledde jag så här:

"Plötsligt ringer telefonen och en kvinna berättar att Hjalmar Almstedt är död. Det är ett av dessa egendomliga sammanträffanden som händer i livet. Jag sitter precis och skriver om det Nils Ferlin-program som ska hållas i Stadsbiblioteket i Norrtälje på söndag (Ove Engström svarade där för ett Ferlin-program med anledning av 90-årsminnet av Nils Ferlins födelse) och tankarna har osökt gått till Hjalmar."

Revyaktören Fabian produktiv kuplettmakare

ROLF MÅRTH

För sjunde året i rad har den stora utställningen om Nils Ferlin visats på Museet Kvarnen i Filipstad. Utställningen dokumenterar i första hand Ferlins anknytning till barn- och ungdomsstaden Flipistad. En stor del handlar om Nils Ferlin som aktören och revydirektören Fabian på scenens tiljor. En revyaktör som också gav ut sina visor i ett antal kupletthäften.

Ferlins revydebut ägde rum på Ordenshuset i Filipstad 1918 och han skrev då två kupletter, "Surrogatvisan" och "Potatisvisan". Han lät även ge ut visorna i ett kupletthäfte, som trycktes på Bergslagens Nyheters tryckeri samma år.

"Surrogatvisan" är skriven till en melodi som lanserades på svenska av Ernst Rolf: "Mitt svärmeri".

Ja, si man äter vad man får
å, tänk ändå så gott man mår
utav fläskkort i en panna
när i densamma
ett smörkort står,

heter det i en av refrängerna från ransoneringstidens Sverige. Även den tidens rökverk beskriver Ferlin som surrogat:

Men se man röker vad man får
och tänk ändå så gott man mår
utav körsbärsblad och fenkål
ja, också stenkol
i röket går...

Produktiv kuplettmakare

Sedan dröjde det till 1922 innan nästa kupletthäfte kom i tryck. En av de tre visorna heter "O, vilken dag!" En välkänd traditionell melodi, som finns i flera varianter. "Å, sicken fest", är kanske den mest kända. Kupletten kan kallas för en bakvänd visa, där verklighetens omöjligheter görs till realiteter i Ferlins text. Som att Nils Johan Einar Ferlin skulle bli polis, eller att den åsiktsstarke bergmästare Nordqvist skulle bli len i sin trut. Lika bakvänt naturligtvis att nykteristen Sme-Annersch skulle tömma en flaska vin med sin son.

"O, vilken dag" återkom 1923 i kupletthäftet "2 visor med knyckta refränger och en till". Då med ytterligare verser.

Men 1922 kom ytterligare ett häfte, med samma titel som den revy Ferlin då satte upp: "Filipstad-Himlen via Pålandsvägen". Revyn beskrivs som en höstfluga 1922 i tre avdelningar, av trion Fabian, Yckerus och Kalle Tji. Yckerus, det vill säga Hadar Örtegren, skrev för övrigt ett par av texterna. Ferlin kallade sig själv för Fabian och Kalle Tji var studiekamraten från Elin Svenssons teaterskola i Stockholm, Kalle Kihlman.

Buse blott i Filipstad

Till den franska melodin "Under Paris broar", skrev Ferlin en version som han kallade "Till Filipstad".

...men ve ock ack
sånt snick, sånt snack
av folket som staden bebor
dom snor och glor
heltvisst jag tror
dom tog mej för Belsebubs bror,

skriver Ferlin i visans första vers. Att Ferlin skulle vara besläktad med Belsebub finns det underligt nog fortfarande folk i Filipstad som tycker. Men bara i Filipstad. I Stockholm och Roslagen och det ferlinska Sverige i övrigt skrattar man åt detta. Ferlin själv ger sin syn på saken i en visa från 1923:

...men ja ä likadan i da,
lika sorgsen, lika gla,
buse blott i Filipsta,
ja, ja ä likadan i da.

Skrev till kända melodier

"2 visor med knyckta refränger och en till" har nämnts. Och 1923 gav Ferlin ut ytterligare två kupletthäften. "Fabians senaste repertoar" och "7 visor av Fabian".

"Finns det någonting där ovan" skrevs till melodin "Maggidudi", som till en början togs upp i Sverige av Ernst Rolf. En senare version av Karl Gerhard, "Det är jag och lilla Frida", blev riksbekant. I en av verserna skriver Fer-

lin om en regnig Oxhälja och om hur regnet öste ned över Brazil Jacks taklösa tält på tivoliplatsen:

Dä finns ingenting där ovan.
Å ett sånt förbaskat regn!
Vi ha fått utöver hovan, så att den gåvan
den ä oss ej te fägn.

En annan av visorna heter "En underbar fjälla". En kärleksförklaring till en ung kvinna, Charlotta Milén, som Ferlin beskriver att hon är lika vit och ren som vattnet från Spångbergskällan.

En av visorna handlar om Sofia Olsson på Stadshotellet och här har Ferlin använt sig av Emil Norlanders välkända "Känner du Fia Jansson". Sofia Olsson återkommer även i visan "Han ä' likadan i da".

Har ni sitt å har ni hört

1925 kom två häften "6 stycken visor av Fabian" och "5 stycken visor av Fabian". En skvallerkuplett är skriven till melodin "Bonnjazz", mera känd som "Johan på Snippen".

Å säj har ni hört att Felen (Ferlin) ä i stan –
– Å gu' sej bevare, den otäcke karn...
...Har ni sitt å har ni hört å har ni sitt på fasen.
Dä ä nästan, dä ä nästan satt en kan bli rasen,

sjöng revyns skvallerkärringar. Enligt uppgift tolkade av tre manliga skådespelare med hucklen på huvudet, varav Ferlin var den ena.

I "Polissången" jagar en polis dynamitarder efter en kupp i Hällefors. Ivrigt påhejad av korvförsäljaren Kytt-Viktor.

Nästa gång som Nils Ferlin lät trycka sina kupletter i Filipstad var 1929. Men då hette de lokala revykungarna Åke "Vägga" Olsson och Sixten "Norre" Norén. Väggas och Norres visor samt några av Fabians "bitar" i Filipstads-revyn 1929, kunde man läsa på omslaget. Av häftets elva kupletter har Ferlin skrivit fyra, Vägga och Norre de övriga.

Revyvisor och diktardebut

1930 debuterade Nils Ferlin som diktare med "En döddansares visor". Men samma år kom också det sista av hans kupletthäften som trycktes i Filipstad. En av kupletterna i "2 st. visor ur Fabians senaste repertoar" kom att

I Filipstad framträdde Nils Ferlin som revydirektören och kuplettmakaren Fabian.

bli en riktig slagdänga, både på skiva och på film. Fast då i en version med Fridolf Rhudin. Visan heter "Om man inte har för stora pretantioner" och inledningsvis är texten lika hos både Ferlin och Rhudin. Men Ferlin skriver fortsättningsvis om lokala profiler, som bergmästare Nordqvist och Kaffe-Petter-Björn.

Utöver de tio kupletthäftena trycktes även ett ettbladstryck, som tyvärr saknar årtal. "Grosshandlare Viktor" heter visan, som sjöngs till melodin "Johan på Snippen".

Även om Nils Ferlin nu hade kommit in på sin diktarbana, så övergav han inte skrivandet för nöjets estrader. Många schlagertexter kom att formas av hans penna, där hans texter till "Kärleken kommer, kärleken går" och "Gärdebylåten" är de mest kända.

Gunde Johansson hedrades med program

Den 22 juli hedrades vissångaren och kompositören Gunde Johansson med ett program vid Ferlinladan i Filipstad. Medverkade gjorde vissångarna Rolf Mårth och Bosse Landberg.

Programmet bjöd på en blandning av Gunde Johanssons egna visor, tillsammans med hans tonsättningar av Nils Parling, Nils Ferlin och Dan Andersson. "Torparvisa" intar en särställning bland Gundes egna visor och den fanns givetvis med i programmet. Till de mindre kända hör "Titta in uti min lilla butik", som anknyter till Gundes tid som lanthandlare i Kärvingeborn mellan Hällefors och Nora.

Gundes mest kända Dan Andersson-tonsättning är utan tvekan "Omkring tiggarn från Luossa". För övrigt en av de största svenska visklassikerna.

Gunde Johansson tonsatte även Nils Ferlin och publiken fick höra "Skymning", "Kan du höra honom komma", "Syner i lövsprickningen", tillsammans med Ferlins finstämda hyllning av Dan Andersson. Den senare finns inte med i någon av Ferlins samlingar.

Rolf Mårth läste även några av de dagsverser, som Gunde under ett antal år publicerade i Värmlands Folkblad.

Vid Gunde-dagen medverkade Rolf Mårth och Bosse Landberg. Foto: Kjell Ekman.

Efter Gunde Johanssons bortgång 1995, har Gunde-dagen tidigare arrangerats i Motjärnshyttan och i Nordmark. I år förlades programmet till Ferlinladan i Filipstad, något som Ferlingruppen tänker göra till en tradition.

Gunde-dagen inleddes med att Ferlingruppen hedrade Gunde Johansson med blommor på hans grav på västra kyrkogården i Filipstad.

Mycket folk hade samlats till Gundedagen. *Foto: Kjell Ekman.*

Minnestavla på Ferlinladan

Den 16 augsuti sattes en minnestavla upp på Ferlinladan vid den tidigare komministergården i Filipstad. Ladan var en av de platser där den unge Nils Ferlin satte upp sin Cirkus Tigerbrand. Nils Ferlin har skrivit om Tigerbrand i dikten "Cirkus", som ingår i diktsamlingen Goggles.

Lagom till Nils Ferlins 100-årsjubileum 1998 rustades Ferlinladan upp som ett minnesmärke kring Nils Ferlin och hans tid i Filipstad.

Minnestavlan har kommit till i samarbete mellan Ferlingruppen och Filipstads Gille. Tavlan ingår i en serie skyltar som Filipstads Gille satt upp på historiskt intressanta byggnader i Filipstad. Bland annat på Bergmästargården, som var familjen Ferlins första hem i Filipstad.

Gunilla Jansson och Rolf Mårth medverkade i programmet när minnestavlan avtäcktes. Och på programmet stod som sig bör Ove Engströms tonsättning av "Cirkus".

Avtäckningen av minnestavlan förrättades av Gunilla Jansson i egenskap av Ferlingruppens ordförande.

Nils Ferlin är ständigt lika aktuell!

ESSE JANSSON

Att Nils Ferlin står på repertoaren hos många vissångare och trubadurer är allom bekant.

I Malmö återfinns sedan 1998 duon *Visor & Poesi* som består av den sjungande skådespelerskan *Anna Westerberg* och gitarrspelande vissångaren och tonsättaren *Peter Lindqvist*.

På deras program står Nils Ferlin med tonsättningar av Peter Lindqvist, Lille Bror Söderlundh och Torgny Björk men även Hjalmar Gullberg med melodier av Lennart Moberg, samt Dan Andersson med tonsättningar av Peter Lindqvist.

Duon planerar nu att ge ut en CD med Peter Lindqvists tonsättningar av Nils Ferlin-dikter.

Ferlin och Taube på samma CD

Tidigare i år utkom en CD med titeln *"trio rao framförlandet"* som innehåller ord och toner av Evert Taube samt dikter av Nils Ferlin som mestadels fått toner av två av trions medlemmar, *Leif Gunnarsson*, född i Kungälv, och *Jaap Knevel*, född i Holland. Trions tredje medlem är *Lena Andersson*, född i Polen.

På skivan medverkar även gästartisterna *Madeleine Stenmark*, sång, *Per Ströby*, bandoneon, *Simon Ljungman*, sång, *Tomas Jönson*, sång, bastuba och gitarr, samt *Thomas Hagby*, dragspel.

Speciellt värt att notera är att Ferlins dikt "Innan ditt rike blev kartlagt" här fått toner från en traditionell melodi från USA efter en musikalisk idé av Leif Gunnarsson, samt dikten "Getsemane" framförs till toner av J S Bach efter en musikalisk idé av Jaap Knevel.

Skivan är utgiven av apparat records.

Gunnel Eklund sjunger Ferlin

"En doft av sommar..." är titeln på en CD – utgiven i år – där *Gunnel Eklund* med kör- och musikervänner tolkar Lille Bror Söderlundh.

Även här återfinns givetvis Nils Ferlin. Gunnel framför Lille Bror Söderlundhs tonsättningar av "Får jag lämna några blommor", "När skönheten kom till byn", "Vilse", "Inte ens", "Den stora kometen" och "Pulex irritans".

Skivan är utgiven av Wisa Bild & Ljud Produktion.

"Ferlin har särskild plats i hjärtat"

Karin Sandqvist Årefors, Båstad, skriver i ett brev till redaktören: "Jag sjunger såväl *skillingtryck* som *Cornelis Vreeswijk*, men en särskild plats i mitt hjärta har *Nils Ferlin*. Hans kamp för de svaga och utstötta, hans pacifism, hans melankoliska underton i dikterna rör vid mitt inre, uppvuxen som jag är i efterkrigstidens sargade Finland".

Vidare skriver Karin att: "Min dröm om att ge ut en egen CD har gått i uppfyllelse". Hennes skiva som har titeln "I nuets sekund" kom ut i år och innehåller sex Ferlindikter av vilka fyra är tonsatta av Karin Sandqvist Årefors.

"Det var under studietiden i Åbo som jag började göra egna melodier" skriver hon".

Och om sina tonsättningar av några av Ferlins dikter säger hon att de "finns mig veterligen inte tidigare tonsatta".

På skivan återfinns för övrigt flera andra tonsättningar av Karin Sandqvist Årefors till dikter av Bengt E Nilsson, en egen visa samt hennes älsklingssånger från Svenskfinland, "Plocka vill jag skogsviol", "Där björkarna susa", "Höstvisa" och "Jag visste så väl".

Här finns till exempel också "Kyssande vind" av Hjalmar Gullberg som är hennes favorit bland svenska visor.

Skivan är utgiven av Tactus Consulting AB.

Nils Ferlin är som framgår ständigt lika aktuell i såväl visprogram som på CD!

FERLIN-TALLRIKAR

med konstnären K G Bejemarks motiv – en uppskattad present!
Priset är 100 kronor per tallrik, plus eventuell portokostnad. Beställning görs genom Olof Ögren, tel 08-661 98 65

Ferlin-festival vid Lötsjöns strand

ANNIKA LUTTROP

Söndagen den 26 augusti hade jag förmånen att få bevista detta evenemang i Gröna stugan i Sundbyberg, vid Lötsjöns strand. I strålande sol hade folk i massor strömmat till, alla bord var upptagna och middagskön var en halvtimme lång. Konserten avbröts då och då av utrop från personalen "En laxpudding nr 390" etc. vilket gjorde att man verkligen kände att man var på "Livets marknadstorg".

Iwan Dittmer, dagens visvärd, började med att hälsa alla välkomna och sedan tog Ove Engström vid och tillsammans med sin dotter Beatrice och sin fru Ulla Roxby framförde han bl.a." När skönheten kom till byn" tonsatt av LilleBror Söderlund, "Två händer", som Ove själv tonsatt och "Ölandsvals" som han också har tonsatt efter ett gammalt gulnat klipp från Ölandsbladet som påpassligt publicerade denna enda sommarvals, som Nils Ferlin har skrivit.

Beatrice har en härlig röst och uppträdde scenvant trots sina unga år (hon är nu fyllda 16 år)

Iwan kom tillbaka och sjöng "Syner i lövsprickningen" tonsatt av Gunnar Turesson. Den visan kan man kalla för Filipstads nationalsång.

I avdelning 2 inledde Ove med "På Arendorffs tid" och Tor Englund tog vid och berättade medryckande om Nils Ferlins vedermödor när han skulle hinna med tåget till Köpenhamn, för ett framträdande. Han kom fram tids nog, men det var inte enbart hans förtjänst utan lika mycket Tors pappas, det vill säga Carl Emil Englund.

Monika Lilja fortsatte med "Sprattla Pajazzo" som hon har tonsatt, samt en egen dikt också tonsatt av henne själv "Ljuset i din själ".

Staffan Palmcrantz läste "Vid diktens port" och "Nattkvarter" av Nils Ferlin. Han tillhör gruppen "Gubbröra", som under ledning av Iwan Dittmer framträder med olika repertoarer.

Torsten Arnbro, "Lidingös egen vispoet", kom sedan fram och sjöng "Om våren" och "Till en gammal bekant" som han själv har tonsatt.

Slutligen berättade Tor om bakgrunden till "En valsmelodi" och Ove sjöng den med bravur.

I pausen till avdelning 3 var det lotteridragning och fem glada vinnare fick en vinst och en kram av Iwan.

Avdelning 3 började med att Ove sjöng "En liten konstnär" varefter Tor berättade om när Nils Ferlin fick en meteor på foten och Ove följdriktigt sjöng "Den stora kometen".

Staffan kom igen och läste nu "En liten artist" samt "Neutral", som kanske speglar Nils Ferlins politiska ståndpunkt.

Monika sjöng "Vilse" med en egen tonsättning och "Grubbel" på sitt eget medryckande vis och Torsten avslutade med "Tre dagar" och "Barnet travar på ABC", där texten är skriven av Yngve Janson och finns illustrerad av Harald Lindberg.

Till slut sjöng hela publiken tillsammans med alla artister "Får jag lämna några blommor" i en härlig hyllning till Nils Ferlin. I år uppmärksammar vi, att det är 40 år sedan han gick bort, den 21 oktober 1961.

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET TILL POSTE RESTANTE NR 2/2001

BENGT ERIKSSON	50:-
STURE KRONVALL	50:-
MARIANNE LEMON	100:-
EILA PÖLLÄNEN	100:-
KARL RIKARD RICKARDSON	5.000:-
LARS ROHDIN	50:-
LARS ERIK SÄLL	50:-
ÖVRIGA GÅVOR	1.350:-
TOTALT	**6.750:-**

Nya medlemmar

Jarl Algesten, Berget, 671 70 EDANE
Rolf Alsing, Sveavägen 4, 130 54 DALARÖ
Elvy Andersson, Hallandsv. 2 E, 312 60 MELLBYSTRAND
Ingalill Andersson, Harka Ekv. 57, 761 98 NORRTÄLJE
Solveig Andersson, Rödklöverv. 23, 165 73 HÄSSELBY
Rolf Axelsson, Frejagatan 2 A, 392 33 KALMAR
Lars-H. Bergqvist, Ramels Väg 15,
297 96 Ö. SÖNNERSLÖV
L-E Carlsson, Bygatan 20 C, 784 34 BORLÄNGE
Ingrid Dahlberg, Gränsvägen 8, 183 56 TÄBY
Yngve Dahlöf, Svedjegatan 5, 784 43 BORLÄNGE
Margaretha Dominique, Infanterigatan 5, 171 59 SOLNA
Ulrika Ekström, Karlbergsvägen 23, 113 27 STOCKHOLM
Roland Eliason, Gruvgatan 7, 791 62 FALUN
Stig Ericsson, V:a Ringgatan 27 C, 745 31 ENKÖPING
Roland Eriksson, Vallgatan 13, 784 42 BORLÄNGE
Bror Frisk, c/o Roy Frisk, Vagngatan 1,
681 35 KRISTINEHAMN
Kjell Gustavsson, Söderholmsgränd 29,
127 42 SKÄRHOLMEN
Lola Görlin, Lomtorpet, Box 33, 783 21 SÄTER
Kjell Haglund, Strandhagagatan 3, 653 49 KARLSTAD
Ragnar Henningsson, Skånegatan 1, 216 11 MALMÖ
Arne Johansson, Brittsommarvägen 37, 155 91 NYKVARN
Bo Johansson, Hallandsv. 2 E, 312 60 MELLBYSTRAND
Sven Johansson, Åsbacken 22, 603 61 NORRKÖPING
Inga-Lill Jonsson, Sollidenvägen 35, 236 42 HÖLLVIKEN
Sonja Lindberg, Riksvägen 12 Mehedeby, 815 93 TIERP
Lars Lundh , Fäbodvägen 17, 784 50 BORLÄNGE
Olof Markström, Vallmogatan 18, 521 41FALKÖPING
Per-Inge Mill, Lorichvägen 4, 791 37 FALUN
Jan Mårtenson, Karlaplan 14, 115 20 STOCKHOLM
Christer Niklasson, Vibäcksvägen 20, 310 40 HARPLINGE
Bertil Nyman, Heimdallsv. 23, 4 trp., 151 60 SÖDERTÄLJE
Elin Ohlson, Hackstavägen 14 B, 134 31 ÅKERSBERGA
Fredrik Ohlsson, Karlav. 78, 2 trp., 114 59 STOCKHOLM
Sonja & Olle Olsson, Byg. 24, 784 34 BORLÄNGE
Ruth Persson, Vintervägen 41, 169 54 SOLNA
Bertil Pätzén, Hantverkaregatan 3, 761 30 NORRTÄLJE
Lars Rohdin, Gullregnsvägen 4, 245 44 STAFFANSTORP
Ingalill & Martin Rubenson, Hvitfeldtsgatan 22,
302 34 HALMSTAD
Bruno Skoglund, Målaregatan 14 B, 784 33 BORLÄNGE
Lena Ståhl, Hammartorpsvägen 13, 142 62 TRÅNGSUND
Jack Söderstad, Linden 48, 781 93 BORLÄNGE
BM Walfridsson, Ekdalsvägen 16, 2 trp., 762 51 RIMBO
Vanja Wågö, Timmervägen 5, 746 52 BÅLSTA
Bertil Österberg, Bangatan 24, 151 32 SÖDERTÄLJE
Peter Österlin, Tessins Väg 1 A, 217 58 MALMÖ
Biblioteket, Littvet. Inst., Helgonabacken 12, 223 62 LUND

Nya ständiga medlemmar

Siri Dahlberg, Apollovägen 33, 175 60 JÄRFÄLLA
Torsten Ising, PL 9178, 281 93 FINJA
Roland Larson, Ulvsätersvägen 3, 191 45
SOLLENTUNA

Observera!

Det inbetalningskort som medföljer även detta nummer av Poste Restante innebär inte att Du som redan betalt Din årsavgift ska göra det ännu en gång – vilket har hänt. Kortet är avsett för Dig som kanske glömt betala eller föredrar att betala under hösten – eller kanske det tidigare kortet har förkommit.

Du kan givetvis också använda det vid Din anmälan och inbetalning till middagen vid prisutdelningen fredagen den 19 oktober 2001. Se sista sidan!

Medlem i
NILS FERLIN-SÄLLSKAPET
blir man genom att sätta in
årsavgiften 150 kr
(*studerande och pensionärer* 100 kr)
på pg **35 21 55-6.**
Livstidsmedlem blir man
för 1.500 kr.

Glöm inte att skriva namn och adress.
Skriv tydligt, texta, tack!

VAR GOD OBSERVERA

att alla meddelanden om ändringar av namn eller adress (skriv tydligt, texta, tack!) skickas direkt till Nils Ferlin-Sällskapets medlemssekreterare:

Annika Luttropp
Surbrunnsgatan 55, 8 tr
113 27 STOCKHOLM
☎ 08-32 99 84

Nils Ferlin-sällskapets årsmöte den 11 maj 2001

§ 1 Mötets öppnande
Sällskapets ordförande, Olof Ögren hälsade de närvarande välkomna och läste dikten "Missfirmelse" ur Kejsarens Papegoja, som publicerades 1951.

§ 2 Godkännande av dagordningen
Dagordningen godkändes.

§ 3 Val av ordförande och sekreterare vid årsmötet
Till ordförande för årsmötet valdes Olof Ögren och till sekreterare för årsmötet valdes Annika Luttropp.

§ 4 Val av två protokolljusterare
Henry Iserman och Ulla Värmnäs valdes till protokolljusterare.

§ 5 Fråga om mötet behörigen utlysts
Fastställdes att mötet behörigen utlysts.

§ 6 Verksamhets- och revisionsberättelse för år 2000.
Verksamhets- och revisionsberättelsen fanns återgivna i Poste Restante nr 1/2001 och godkändes av årsmötet.

§ 7 Fastställande av balans- och resultaträkning
Balans- och resultaträkning fanns återgivna i Poste Restante nr 1/2001 och godkändes av årsmötet. Årets överskott belöpte sig till + 1.304:–.

§ 8 Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
Styrelsen beviljades enhälligt ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.

§ 9 Val av ordförande och de styrelseledamöter som står i tur att väljas, val av de suppleanter som står i tur att väljas
Till ordförande valdes enhälligt Jan Mårtenson (nyval, 1 år). Till ordinarie styrelseledamöter omvaldes Tor Englund (1 år), Esse Jansson (2 år), Ove Engström (1 år), Sören Larsson (1 år), Annika Luttropp (2 år), Jenny Westerström (1 år), samt valdes Jarl Magnusson (nyval, 2 år).
Till suppleanter omvaldes Monika Lilja (1 år), Karl Rikard Rickardsson (1 år) samt valdes Olof Ögren (nyval, 1 år).

§ 10 Val av revisorer
Till revisorer omvaldes Christer Knutson (1 år) och May Midfalk (1 år).

§ 11 Val av ledamöter till valnämnden
Till valnämnd omvaldes Eric Midfalk (sammankallande), Maj-Britt Carlsson och Elisabeth Jönsson.

§ 12 Information om Nils Ferlin-Sällskapets hemsida.
Annika Luttropp informerade om vad man kan hitta under sökordet Ferlin på Internet, allt ifrån en Värmlandspizza Nils Ferlin med köttfärs och räkor till en armenisk poet, som översätter Nils Ferlin. Träffarna på detta sökord tar aldrig slut.
Gunnar Warren, son till Ferlinpristagaren Stig Warren, har erbjudit sig att göre en hemsida till Nils Ferlin-Sällskapet helt gratis. Webbadressen kommer att publiceras i Poste Restante och är http:go.to/ferlin, han tycker att det är en bristsituation att det inte finns en hemsida idag. På hemsidan kommer alla tidigare litteraturpristagare och trubadurpristagare att finnas med, samt en länk till Annika Luttropps e-mail för ev. adressändringar och namn på ordförande, sekreterare med mera i styrelsen.
Årsmötet beslutade att ge sitt godkännande till en hemsida. Annika Luttropp skriver till Gunnar Warren och meddelar detta, samt ger tillåtelse enligt PUL (personuppgiftslagen) att publicera namn och adresser på ordförande, med flera i Nils Ferlin-Sällskapets styrelse.

§ 13 Förslag till Ferlinpristagare

a. Lyrikpris
Till 2001 års Ferlinpris (25.000:–) nominerades Birger Franzén (förslag av Karl-Gösta Lundgren, Motala), Eva Kilpi, Thomas Tidholm (förslag av Karin Fabreus, som läste "Bäst att vänta" ur Notiser -94, samt "Människor" ur Friluftsliv och strandområden. Hon motiverade med att Thomas Tidholm skriver ett bra talspråk, har en småsvart humor, blandar in kosmos i sina dikter och har medkänsla med oss människor, vilket gör honom lika Nils Ferlin), Jan Mårtensson (i Malmö), Katarina Frostenson, Arne Säll, Birgitta LillPers, samt Tor Englund.

b. Trubadurpris
Till 2001 års Trubadurpris (15.000:–) nominerades Pär Sörman, Mats Paulsson, Jeja Sundström, Lars Demian samt Maritza Horn.
Ytterligare förslag kan skickas in till sekreteraren Annika Luttropp till och med 17 augusti 2001.

§ 14 Övriga frågor
Olof Ögren meddelade att Eric Midfalk talat med Peter och Örjan Enström om att det bör skapas en Curt Enström Minnesfond. Peter och Örjan Enström vill gärna lägga en grundplåt till en sådan fond. Uppdrogs åt styrelsen att behandla denna fråga och besluta vad pengarna i så fall ska användas till.

Tor Englund tog upp medlemsavgiften och föreslog den oförändrad det vill säga till 150:– och 100:– för studerande och pensionärer, samt 1.500:– för ständigt medlemskap. Årsmötet godkände detta förslag.
Styrelsens ledamöter, som var närvarande presenterade sig och Jarl Magnusson berättade om sina framgångar, när han värvar medlemmar (för närvarande har han värvat över 200) till Nils Ferlin-Sällskapet. Han har också satt igång Karlstad, så att även de reser en staty över Nils Ferlin. Även Esse Jansson bearbetar Karlstad i detta syfte.
Beslutades att ha en målsättning med att få upp medlemsantalet till 2000 medlemmar. Bengt Grive lovade att omgående värva 2 medlemmar, en från Filipstad och en från Arvika. Övriga förslag var tvångsrekrytering via att man ger bort ett medlemskap, som present.
Eventuellt kan nästa årsmöte äga rum i Borlänge på Romme Hed men detta beslut tas av styrelsen.
Olof Ögren informerade om att kvällens lotteri har 2 tavlor som vinster där Peder Enström skänkt den ena, en litografi av Spanien-Gustav.
Nästa styrelsemöte äger rum måndagen den 20 augusti.

§ 15 Mötets avslutande
Ordförande förklarade årsmötet avslutat.

Vid protokollet: Annika Luttropp (mötessekreterare) *Justeras: Olof Ögren (mötesordförande)* *Justeras: Henry Iserman, Ulla Värmnäs*

Deckarförfattare inspireras av Ferlin

ROLF MÅRTH

När Anna Jansson skriver sina deckare inspireras hon av Nils Ferlins dikter. Hitills har hon kommit ut med två böcker. "Stum sitter guden" och "Alla de stillsamma döda".

"Stum sitter guden" gavs ut förra året och Anna hämtade inspiration från Ferlins dikt med samma namn. hennes andra bok kom ut i år och heter "Alla de stillsamma döda", med Ferlin-dikten "Spörjer du, broder" som förlaga.

Kriminalkommissarien Maria Wern är huvudperson i de båda böckerna, som har fått mycket bra recensioner. Anna Jansson har för övrigt nominerats för årets Polonipris, som delas ut till en lovande kvinnlig deckarförfattare.

Anna Jansson kommer ursprungligen från Gotland, men bor numera i Örebro, där hon arbetar som sjuksköterska. Så författandet är ingen heltidssyssla. Dessutom ägnar hon sig åt visor och sjunger och spelar gitarr. Förutom Ferlin, är Karin Boye en diktare som står henne nära. Och hon har tonsatt båda. Av Annas Ferlin-tonsättningar kan nämnas "Stum sitter guden", "Spörjer du broder", "De döda sova" och "Löpsedel".

Hej alla Internetanvändare!

Nils Ferlin-Sällskapet har numera en hemsida som sköts av Gunnar Warren. Där finns en lista på alla pristagare och trubadurpristagare, en kort sammanställning om innehållet i senaste numret av Poste Restante, uppgifter om ordförande, skattmästare, sekreterare med flera och andra aktuella informationer.

Det finns även en länk till min e-postadress, där Ni kan göra adressändringar eller komma med frågor om Nils Ferlin-Sällskapet.

Adressen är http://go.to/ferlin alternativt http://user.tninet.se~jll006w/nfindex.htm

Vill Ni skicka e-post direkt till mig är min e-mail: annikaluttropp@hotmail.com

Om Ni vill att någon information ska stå på hemsidan till exempel en konsert Ni ska göra reklam för eller dylikt kan Ni skicka e-post direkt till Gunnar Warren så lägger han in det på hemsidan. Hans e-mail är: jll006w@tninet.se

Vill Ni skriva till Gunnar Warren är hans adress: Vasagatan 9 B, 216 11 Limhamn.

Väl mött på nätet önskar

Annika Luttropp *(sekreterare)*

MANUSSTOPP
för nästa nummer av
Poste Restante
är den 15 mars 2002

INBJUDAN

Nils Ferlin-sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till utdelningen av årets

FERLIN-PRISER

till Gunnar Harding och Jeja Sundström

fredagen den 19 oktober kl 19.00

i SJÖFARTSHUSET

Skeppsbron 10, Stockholm

Med anledning av att det i år (den 21 oktober) är 40 år sedan Nils Ferlin gick bort firar vi hans minne med en middag som består av en 3-rätters meny.

Den består av:

- *Kall inkokt basilikaglacerad lax med örtcréme och rostad tomatvinaigrette*
- *Pepparstekt hjortinnanlår med äppelgräddsås och primörer*
- *Hallonparfait med färska bär*
- *Kaffe eller te*

Menyn kostar:

Alt. 1: Inklusive en flaska lättöl eller Ramlösa, 355 kronor

Alt. 2: Inklusive en flaska lättöl eller Ramlösa, samt ett glas vin (à 60 kronor), 415 kronor

Den som vill ha vegetariskt alternativ måste ange detta på inbetalningsavin!

OBSERVERA! Det går inte att beställa vin vid bordet utan allt måste betalas i förväg! Önskas ytterligare vin måste alltså kostnaden för detta läggas till vid inbetalningen.

VIKTIGT! Glöm inte att ange vilket alternativ Ni väljer på inbetalningsavin!

Anmälan sker genom insättning av beloppet på Nils Ferlin-sällskapets postgironummer 35 21 55-6 och måste vara Sällskapet ***tillhanda senast*** den 8 oktober.

Tänk på att det tar posten ett par dagar att girera!

Väl mött till en minnesrik Ferlin-afton!

Styrelsen

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet nr 2, 2001
Ordförande: Jan Mårtenson, Karlaplan 14, 115 20 STOCKHOLM. Tel 08-660 98 39
Sekreterare: Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84
Skattmästare: Tor Englund, Sunnanvindsgränd 79, 177 71 JÄRFÄLLA. Tel 08-580 174 69
Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6

Redaktör för **Poste Restante**: Esse Jansson, Länna Prästgård 6098, 761 93 NORRTÄLJE. Tel 0176-26 81 30
Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje.

MILJÖMÄRKT Trycksak lic nr 341 290

ISSN 0345-9519